

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
W REJONIE SKRZYŻOWANIA UL. LUBELSKIEJ
I UL. MARIANA BUBLEWICZA W OLSZTYNIE



AUTORZY OPRACOWANIA

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Paweł Jabłoński
mgr inż. Paweł Jabłoński

OLSZTYN, 2021 r.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENU OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE ORAZ W PROJEKCIE PLANU.....	11
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	11
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	21
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	22
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	22
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	22
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	26
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	26
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	28
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	29

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	33
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	40
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	41
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	41
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	43

➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. *O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO* (T.J. Dz. U. z 2021 R. poz.247).

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:2000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W REJONIE SKRZYŻOWANIA UL. LUBELSKIEJ I UL. MARIANA BUBLEWICZA W OLSZTYNIE”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego na załączniku graficznym do Uchwały Nr XV/255/19 Rady Miasta Olsztyna z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie skrzyżowania ul. Lubelskiej i ul. Mariana Bublewicza w Olsztynie".

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* prezydent po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przedmiotowy plan stanowi zmianę obowiązującego planu miejscowego o nazwie: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego między ulicą Lubelską, linią kolejową a granicą miasta Olsztyn” uchwalonego Uchwałą Nr XXXVIII/492/04 z dnia 29 grudnia 2004 roku.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tekst) wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie określa art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy, informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko muszą być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, a także dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOŚ.411.6.2020.AD z dnia 10 lutego 2020 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie skrzyżowania ul. Lubelskiej i ul. Mariana Bublewicza w Olsztynie.
- Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego między ulicą Lubelską, linią kolejową a granicą miasta Olsztyn” uchwalony Uchwałą Nr XXXVIII/492/04 z dnia 29 grudnia 2004 roku.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie skrzyżowania ul. Lubelskiej i ul. Mariana Bublewicza w Olsztynie w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział 1 – Przepisy porządkowe, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - ustalenia zakresu rysunku planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
- Rozdział 2 – Ustalenia ogółu planu zawierający:
 - określenie przeznaczenia terenów,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,

- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu,
- granice i sposoby zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
- ustalenia dotyczące szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu,
- zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
- ustalenia dotyczące sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów,
- ustalenia dotyczące terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.
- Rozdział 3 – Ustalenia szczegółowe planu dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział 4 – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Celem projektu planu jest określenie nowego sposobu zagospodarowania terenów zgodnie z aktualnymi potrzebami. Przedmiotowy plan stanowi zmianę i dotyczy terenu objętego obowiązującym planem pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego między ulicą Lubelską, linią kolejową a granicą miasta Olsztyn” uchwalony Uchwałą Nr XXXVIII/492/04 z dnia 29 grudnia 2004 roku.

Ustalenia planu spełniają wymagania art. 1 ust 2 – 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez między innymi: określenie wymagań ładu przestrzennego w ustalenia szczegółowych dla terenu elementarnego, określenie walorów architektonicznych i krajobrazowych, poprzez wskazanie zasad ochrony oraz zasad kształtowania krajobrazu, określenie wymagań ochrony środowiska oraz wymagań ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej poprzez ustalenie zasad ochrony. Dodatkowo uwzględniono również wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeby osób niepełnosprawnych. W ustaleniach planu wprowadzono zapisy określające zasady realizacji zabudowy z uwzględnieniem sąsiedztwa.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju określonych funkcji. W granicach obszaru objętego projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod:

- Teren aktywności gospodarczej (AG),
- Teren usług i handlu (UH),
- Teren zieleni nieurządzonej (ZNN),
- Teren zieleni izolacyjnej (ZI),
- Teren drogi ekspresowej (KDS).

W ustaleniach projektu planu wprowadzono definicję następujących pojęć tj.:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza takie przeznaczenie funkcjonalne, które jest przeważające na danym terenie, zarówno w zakresie powierzchni wykorzystania terenu pod zabudowę, jak i w zakresie powierzchni całkowitej tej zabudowy;
- przeznaczenie uzupełniające – oznacza takie przeznaczenie funkcjonalne, które uzupełnia funkcję podstawową i którego powierzchnia nie przekracza 30% terenu;
- infrastruktura techniczna – należy przez to rozumieć podziemne, naziemne albo nadziemne przewody lub urządzenia wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłownicze, elektroenergetyczne, gazowe i telekomunikacyjne;

- nieprzekraczalna linia zabudowy – jest to linia poza którą nie można sytuować budynków oraz reklam; linię tę mogą przekraczać okapy i gzymsy budynków, balkony, daszki nad wejściami, schody zewnętrzne i pochylnie, jednak nie więcej niż o 1,5 m;
- wysokość zabudowy - podany w metrach, liczony od poziomu terenu największy możliwy wymiar pionowy obiektu budowlanego, z wyłączeniem budowli lub wysokość budynku, mierzona zgodnie z wymogami obowiązującego rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie oraz określona ilością kondygnacji nadziemnych, w rozumieniu w/w przepisów;
- dach płaski – należy przez to rozumieć dach o kącie nachylenia połaci dachowych do 12°;
- zieleń nieurządzona – istniejąca zieleń średnia i wysoka, o wysokich walorach przyrodniczych;
- zieleń izolacyjna – jest to zieleń urządzona, niska, średnia i wysoka, komponowana w sposób gwarantujący pełnienie funkcji ochrony przeciwpylowej i akustycznej oraz uwzględniająca walory krajobrazu;
- teren - fragment obszaru planu o ustalonym przeznaczeniu lub określonych zasadach zagospodarowania, wydzielony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi i oznaczony symbolem cyfrowym i literowym;
- teren aktywności gospodarczej – oznacza teren o przeznaczeniu związanym z: funkcją handlową, w tym lokalizacją wielkopowierzchniowych obiektów handlowych, funkcją produkcyjną, funkcją przemysłową, funkcją składowania oraz magazynowania, funkcją logistyczną, usługami, o których mowa w §3 pkt. 11;
- usługi – należy przez to rozumieć szerokie spektrum działalności, z wyłączeniem usług związanych z: rolnictwem, chowem i hodowlą zwierząt, leśnictwem, rybactwem, usług zakwaterowania, usług gastronomicznych, usług w zakresie opieki zdrowotnej i pomocy społecznej, usług oświaty, usług kulturalnych, rozrywkowych, sportowych i rekreacyjnych;
- wielkopowierzchniowe obiekty handlowe – obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² branży przemysłowej.

W poniższej tabeli zestawiono warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska.

Oznaczenie terenu w planie	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania
	Dopuszczalna funkcja na danym terenie	Rodzaj zabudowy	Ustalenia obowiązujące określające dopuszczalne oddziaływania na środowisko
1 AG (pow. 11,76 ha)	Tereny aktywności gospodarczej.	Przeznaczenie podstawowe: - tereny aktywności gospodarczej. Przeznaczenie uzupełniające: - komunikacja - dojazdy do działek, ciągi piesze i pieszo-rowerowe, place, sieci i obiekty infrastruktury technicznej. ▪ Wysokość zabudowy: maks. 3 kondygnacje nadziemne, nie więcej niż 20 m. ▪ Geometria dachów – dachy płaskie.	▪ Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. ▪ Minimalna powierzchnia działki budowlanej 15000 m², przy czym dopuszcza się podział na mniejsze działki przeznaczone pod lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej (stacje transformatorowe) oraz drogi dojazdowe do poszczególnych działek. ▪ Wskaźnik intensywności zabudowy – maks. 2,8. ▪ Wskaźnik powierzchni zabudowy - maks. 70% powierzchni działki. ▪ Zachowanie minimum 30% powierzchni działki jako biologicznie czynnej. ▪ Stanowiska postojowe zgodnie z ustaleniami ogólnym projektu planu. ▪ Nakaz zapewnienia obsługi komunikacyjnej terenu z ulicy

			mającej swój przebieg wzdłuż zachodniej granicy planu, poza jego obszarem (ulica bez nazwy).
2 UH (pow. 0,18 ha)	Tereny usług i handlu.	Przeznaczenie podstawowe: – Usługi, handel. Przeznaczenie uzupełniające: – Sieci i urządzenia infrastruktury technicznej. ▪ Wysokość zabudowy: maks. 3 kondygnacje nadziemne, nie więcej niż 20 m. ▪ Geometria dachów – dachy płaskie.	▪ Nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. ▪ Wskaźnik intensywności zabudowy – maks. 2,8. ▪ Wskaźnik powierzchni zabudowy – maks. 70% powierzchni działki. ▪ Zachowanie minimum 30% powierzchni działki jako biologicznie czynnej. ▪ Nakaz zapewnienia obsługi komunikacyjnej terenu bezpośrednio z ulicy mającej swój przebieg wzdłuż zachodniej granicy planu, poza jego obszarem (ulica bez nazwy).
3 ZNN (pow. 0,52 ha)	Tereny zieleni nieurządzonej.	Przeznaczenie podstawowe: – Zieleń nieurządzona. Przeznaczenie uzupełniające: – Nie ustala się. ▪ Zakaz zabudowy terenów obiektami budowlanymi.	▪ Zapewnienie obsługi komunikacyjnej istniejącym zjazdem z drogi dojazdowej położonej w granicach pasa drogowego drogi ekspresowej S 51 (teren 5 KDS), poprzez teren 4 ZI.
4 ZI (pow. 3,03 ha)	Tereny zieleni izolacyjnej.	Przeznaczenie podstawowe: – Zieleń izolacyjna. Przeznaczenie uzupełniające: – Sieci i urządzenia infrastruktury technicznej. ▪ Zakaz zabudowy terenów obiektami budowlanymi za wyjątkiem: – ciągów pieszych, ciągów rowerowych lub ciągów pieszko-rowerowych, – ciągów pieszko-jezdnych umożliwiających przejazd pojazdów, niezbędny dla zapewnienia dojazdu technicznego do terenów zieleni, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz bezpieczeństwa przeciwpożarowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, – sieci i urządzeń infrastruktury technicznej.	▪ Zachowanie minimum 80% powierzchni działki jako biologicznie czynnej. ▪ Zapewnienie obsługi komunikacyjnej istniejącym zjazdem z drogi dojazdowej położonej w granicach pasa drogowego drogi ekspresowej S 51 (teren 5 KDS).
5 KDS (pow. 3,52 ha)	Tereny drogi ekspresowej.	Przeznaczenie podstawowe: – Droga ekspresowa (wraz z drogą dojazdową). Przeznaczenie uzupełniające: – Sieci i urządzenia infrastruktury technicznej.	▪ Teren pasa drogowego drogi ekspresowej S 51 wraz z jej drogą dojazdową. ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej jedynie prostopadle do korpusu drogi.

W granicach obszaru objętego projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzenie zakazu lokalizowania obiektów produkcji rolnej oraz służących do chowu i hodowli zwierząt.
- Wprowadzenie zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów czasowych wystaw i imprez plenerowych oraz obiektów dopuszczonych ustaleniami szczegółowymi.
- Wprowadzenie zakazu lokalizowania wolnostojących garaży lub zespołów garaży jednokondygnacyjnych, z uwzględnieniem zapisów szczegółowych dla poszczególnych terenów, zawartych w §16 ustaleń projektu planu.
- Wprowadzenie nakazu prowadzenia działalności na terenie aktywności gospodarczej AG oraz na terenie usług i handlu UH przy zastosowaniu rozwiązań

organizacyjnych, technicznych lub technologicznych gwarantujących brak emisji oddziaływań mogących pogarszać higieniczne i zdrowotne warunki użytkowania nieruchomości sąsiednich, w szczególności zabudowy z pomieszczeniami na pobyt ludzi.

- Określenie zasad umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych.
- Wprowadzenie nakazu dostosowania projektu zagospodarowania do istniejących stosunków wodnych.
- Wprowadzenie zapisu o dopuszczeniu realizacji przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzenie nakazu zastosowania środków powodujących zmniejszenie poziomu szkodliwych lub uciążliwych oddziaływań na środowisko w strefie emisji (odpowiednie usytuowanie zabudowy, wały ziemne, zielen izolacyjna, ekrany akustyczne obsadzone roślinami lub inne środki techniczne) pomiędzy AG oraz terenem usług i handlu UH, potencjalnie mogących generować te uciążliwości, a sąsiednimi terenami zabudowy mieszkaniowej (poza granicami planu).
- Wprowadzenie nakazu zagospodarowania terenu wokół drzew w sposób zapewniający ich naturalną vegetację.
- Wprowadzenie nakazu stosowania do nowych nasadzeń, gatunków drzew rodzimych.
- Wprowadzenie zapisu, że w projekcie zagospodarowania terenu powierzchnie biologicznie czynne należy wyznaczać kierując się zasadą, aby w pierwszej kolejności chronić cenne okazy wykształconej zieleni wysokiej i średniej, zielen stabilizującą skarpy oraz chronić tereny pokryte wodami powierzchniowymi.
- Wprowadzenie zapisu o nakazie realizacji parkingów w systemie uwzględniającym 1 drzewo w obrębie parkingów na 4 miejsca parkingowe.
- Wprowadzenie zapisu, że należy dążyć do ograniczenia powierzchni szczelnych, poprzez stosowanie materiałów i technologii ograniczających odpływ wody deszczowej w celu zapobiegania zmniejszeniu naturalnej retencji w zlewni.
- Ustalenie zaopatrzenia w wodę poprzez zbiorowy system istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych.
- Wprowadzenie zapisu, że dopuszcza się budowę nowych zbiorników wodnych.
- Ustalenie odprowadzania ścieków sanitarnych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej.
- Ustalenie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, rowów melioracyjnych lub zbiorników wodnych, pełniących funkcje retencyjne, po ich podczyszczeniu, zgodnie z przepisami odrębnymi; zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp.) w granicach nieruchomości. Należy ograniczyć stosowanie powierzchni szczelnych, poprzez użycie materiałów i technologii ograniczających odpływ wody deszczowej w celu zapobiegania zmniejszeniu naturalnej retencji w zlewni. W przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji.
- Wprowadzenie zapisu, że teren objęty opracowaniem położony jest w zasięgu występowania wstępnie rozpoznanego zbiornika wód podziemnych w Polsce, oznaczonego jako GZWP nr 213 „Olsztyn”, stosuje się przepisy Prawa wodnego w zakresie ochrony zbiorników.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna o napięciu 220 kV relacji Olsztyn I - Włocławek Azoty, dla której tworzy się pas technologiczny o szerokości 25 m od osi linii w obie strony.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15kV, dla których tworzy się pasy ochrony funkcyjnej terenu o szerokości 7 m od osi linii w obie strony (5 m od skrajnego przewodu linii).
- Wprowadzeniu zapisu, że w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego planem przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV, dla

której tworzy się pas ochrony funkcyjnej terenu o szerokości 18,5 m od osi linii w obie strony.

- Wprowadzeniu zapisu, że w pasie technologicznym oraz pasach ochrony funkcyjnej linii elektroenergetycznych wprowadza się ograniczenia w zabudowie, wprowadzaniu nasadzeń drzew i krzewów, wznoszeniu budowli, budowie ogrodzeń, budowie urządzeń komunikacyjnych, składowaniu odpadów, piasku i żwiru oraz przy projektowaniu i realizacji trwałych elementów zagospodarowania terenu w postaci tarasów, małej architektury, urządzeń sportowo-rekreacyjnych, itp.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem zlokalizowana jest sieć gazowa wysokiego ciśnienia DN 150 o maksymalnym ciśnieniu roboczym 5,5 MPa, dla której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości wynoszącej min. 15 m w sąsiedztwie terenu aktywności gospodarczej AG.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem zlokalizowana jest sieć gazowa wysokiego ciśnienia DN 150 o maksymalnym ciśnieniu roboczym 5,5 MPa, dla której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości 4 m, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem zlokalizowana jest sieć gazowa średniego ciśnienia DN 125 o ciśnieniu gazu nie większym niż 0,4 MPa, dla której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości wynoszącej od 1 m do 30 m, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem zlokalizowana jest sieć gazowa średniego ciśnienia DN 250 o maksymalnym ciśnieniu roboczym do 0,5 MPa, dla której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości 1 m, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem projektowana jest sieć gazowa wysokiego ciśnienia DN 300 o maksymalnym ciśnieniu roboczym do 5,5 MPa włącznie, dla której ustala się strefę kontrolowaną wynoszącą 6 m po obu stronach osi planowanego gazociągu.
- Wprowadzenie zapisu, że w strefach kontrolnych gazociągów wprowadza się ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu oraz w podejmowaniu działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji, na podstawie przepisów odrębnych.
- Ustalenie, że zaopatrzenie w ciepło projektowanej zabudowy należy realizować, w pierwszej kolejności w oparciu o miejski system zbiorowego zaopatrzenia w ciepło lub alternatywnie w oparciu o indywidualne systemy w technologiach niskoemisyjnych lub zeroemisyjnych.
- Wprowadzenie zapisu, że zasady gospodarowania odpadami komunalnymi określają właściwe uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będące aktem prawa miejscowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- Wprowadzenie zakazu prowadzenia działalności związanej z przetwarzaniem odpadów w tym składowisk odpadów.
- Wprowadzenie nakazu układania nowo projektowanych linii telekomunikacyjnych oraz elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia jako doziemne.
- Wprowadzenie zapisu, że dopuszcza się układanie nowo projektowanych linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia jako nadziemne.
- Wprowadzenie zapisów w zakresie minimalnej ilości stanowisk postojowych, w tym stanowisk postojowych dla rowerów.

W ustaleniach dotyczących infrastruktury technicznej i komunikacji określono, że powiązanie terenu opracowania z zewnętrznym układem komunikacyjnym będzie następowało z ulicy bez nazwy (działka 88-17/4) oraz istniejącym zjazdem z drogi dojazdowej położonej w granicach pasa drogowego drogi ekspresowej S 51 (teren 5 KDS), zgodnie z warunkami szczegółowymi dla poszczególnych terenów.

W projekcie planu wprowadzono zapis, że przestrzeń publiczną na obszarze planu stanowią: teren dróg ekspresowych KDS, teren zieleni izolacyjnej ZI, teren zieleni naturalnej ZNN. Nakazuje się kształtowanie przestrzeni publicznych dostępnych dla osób ze szczególnymi potrzebami, poprzez stosowanie zasad uniwersalnego projektowania.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENU OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE ORAZ W PROJEKCIE PLANU

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA OLSZTYNA DLA TERENU POŁOŻONEGO MIĘDZY ULICĄ LUBELSKĄ, LINIĄ KOLEJOWĄ A GRANICĄ MIASTA OLSZTYN UCHWALONY UCHWAŁĄ NR XXXVIII/492/04 z DNIA 29 GRUDNIA 2004 ROKU		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W REJONIE SKRZYŻOWANIA UL. LUBELSKIEJ I UL. MARIANA BUBLEWICZA W OLSZTYNIE	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
1US	Teren usług sportu i rekreacji.	2UH	Teren usług i handlu.
		1AG	Teren aktywności gospodarczej.
1ZP	Tereny zieleni urządzonej.	3ZNN	Teren zieleni nieurządzonej.
		4ZI	Teren zieleni izolacyjnej.
		5KDS	Teren drogi ekspresowej.
5ZNN	Tereny zieleni nieurządzonej.	2UH	Teren usług i handlu.
		3ZNN	Teren zieleni nieurządzonej.
13KDG	Tereny dróg głównych.	5KDS	Teren drogi ekspresowej.
		1AG	Teren aktywności gospodarczej.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r. Plan (...) jest dokumentem długookresowym sięgającym roku 2030, mającym zastosowanie w przypadku formułowania polityk przestrzennych i wynika ze specyfiki planowania strategicznego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to: określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym; rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w aktualnie obowiązującym dokumencie Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego; wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

Plan województwa zawiera treści, stanowiące podstawę do formułowania wniosków do opracowań planistycznych, w tym do koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, do planów zagospodarowania obszarów morskich, do planów zagospodarowania przestrzennego województw sąsiednich oraz do studiów uwarunkowań

i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną województwa warmińsko-mazurskiego kształtują trzy podstawowe układy: węzłowy, liniowy oraz strefowy. Układ węzłowy stanowi sieć osadnicza, układ liniowy – system powiązań funkcjonalno-przestrzennych oparty na układzie wybranych dróg w województwie, a układ strefowy tworzą obszary o podobnych cechach środowiska przyrodniczego i wynikający z nich wiodący sposób użytkowania terenów. Głównym czynnikiem determinującym rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej są uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe, które wpływają na rozwój osadnictwa, systemów transportowych oraz sposób użytkowania i zagospodarowania terenów. Pomiędzy układem węzłowym, liniowym i strefowym zachodzą powiązania i relacje, które określają kształtowanie i funkcjonowanie zagospodarowania przestrzennego w skali regionalnej.

Układ węzłowy województwa tworzy sieć równomiernie rozmieszczonych 49 miejskich ośrodków osadniczych. Miasta charakteryzują się wielofunkcyjnością, gdzie oprócz osadnictwa, rozwijają się funkcje administracyjne, usługowe i produkcyjne. W hierarchii osadniczej w województwie najważniejszy jest Olsztyn, który jest ośrodkiem wojewódzkim wzmacnianym przez ośrodek regionalny – Elbląg oraz subregionalny – Ełk. Trzy ww. największe miasta województwa są nasycone wszystkimi funkcjami typowo miejskimi i posiadają dobrze rozwinięty potencjał gospodarczy. Strukturę osadniczą wzmacniają ośrodki ponadlokalne I rzędu i II rzędu, a uzupełniają ośrodki lokalne.

Ośrodek wojewódzki Olsztyn stanowi ośrodek krajowy pełniący niektóre funkcje metropolitalne, w którym następuje koncentracja funkcji o znaczeniu międzynarodowym i krajowym, należy do podstawowej sieci powiązań funkcjonalnych miast; jako stolica regionu koncentruje różnorodne funkcje – siedziba administracji państwowej i samorządowej, mieści wyspecjalizowane formy lecznictwa, instytucje kultury, koncentruje liczne obiekty usługowe, handlowe oświatowe o zasięgu regionalnym; jest to główny ośrodek wzrostu gospodarczego w regionie, charakteryzuje się znacznym potencjałem gospodarczym; ośrodek naukowy z potencjałem naukowo-badawczym.

Układ liniowy to system powiązań funkcjonalno-przestrzennych oparty na układzie wybranych dróg w województwie, łączący się z krajowym i europejskim systemem drogowym. Tworzą go najważniejsze drogi krajowe i droga wojewódzka charakteryzujące się największymi natężeniami ruchu drogowego (transport towarów, transport ludzi, w tym tranzyt). Siła i kierunek powiązań została określona przez wielkość natężeń wynikającą m.in. z czasu przejazdu, dostępności komunikacyjnej, odległości między ośrodkami, ich funkcji i znaczenia. Układ liniowy jest oparty na drogach krajowych: nr 16 (docelowo S5 i 16/S16) stanowiących równoleżnikową oś województwa oraz drogach krajowych nr: 7, 15, 22, 51, 53, 57, 58, 59, 63, 65 i drodze wojewódzkiej nr 610. Najsilniejsze powiązania występują w części zachodniej województwa w obrębie drogi krajowej nr 7 i części centralnej w obrębie drogi krajowej nr 51 (relacja Olsztyn – Olsztynek) oraz drogi krajowej nr 16 w pasie od Ostródy do Mrągowa.

Układ strefowy tworzą trzy rozciągające się równoleżnikowo strefy charakteryzujące się różnymi uwarunkowaniami fizyczno-geograficznymi oraz dominującym sposobem użytkowania i zagospodarowania terenów. Miasto Olsztyn położone jest w Strefie II obejmującą centralną część województwa obejmującą pas pojezierzy wyróżniający się znacznym udziałem wód powierzchniowych i kompleksów leśnych, urozmaiconą rzeźbą terenu oraz wewnątrznie zróżnicowanymi wartościami ekologicznymi. Strefa rozciąga się od Pojezierza Iławskiego poprzez Pojezierze Olsztyńskie, Pojezierze Mrągowskie, Krainę Wielkich Jezior Mazurskich do Pojezierza Ełckiego. Obszar cechuje wielofunkcyjność z silnie rozwiniętą funkcją turystyczną w obrębie jezior.

Miasto Olsztyn wyróżnia się wysokimi walorami i wartościami kulturowymi na tle województwa i kraju z uwagi na zachowaną w dobrym stanie tkankę urbanistyczną, duże walory turystyczne, a także duży potencjał ekonomiczny.

Miasto Olsztyn wraz z gminami bezpośrednio z nim sąsiadującymi wchodzi w skład Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego Olsztyn (zwany MOF OW Olsztyna, MOF). W KPZK 2030 miejski obszar funkcjonalny definiowany jest jako układ osadniczy ciągły przestrzennie złożony z odrębnych jednostek administracyjnych, który obejmuje zwarty obszar miejski oraz powiązaną z nim funkcjonalnie strefę

zurbanizowaną. Celem wyznaczenia miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodka wojewódzkiego jest wzmacnianie jego funkcji metropolitalnych dla zapewnienia bardziej równomiernego rozwoju kraju, opierającego się na policentrycznej sieci głównych miast Polski. Wsparcie rozwoju funkcji metropolitalnych Olsztyna obejmować ma wzmacnianie i dywersyfikację funkcji gospodarczych, wzmacnianie potencjału badawczo-naukowego, dostosowywanie struktury przestrzennej i funkcjonalnej do potrzeb rozwojowych gospodarki opartej na wiedzy i innowacyjności oraz wspieranie biznesu i nauki. KPZK 2030 przewiduje, iż w perspektywie do 2030 r. Olsztyn wzmocni swoją pozycję w sieci osadniczej; będzie również, wraz ze strefą podmiejską, obszarem o jednym z największych przyrostów liczby ludności.

Struktura przestrzenna miasta została określona jako dwubiegunowa, oparta z jednej strony na starej części miasta (Śródmieście, Zatorze), a z drugiej na nowych osiedlach mieszkaniowych pełniących funkcje „sypialni” (Nagórki, Jaroty, Pieczewo). W mieście wyodrębniają się strefy o dominujących funkcjach, wyznaczone na podstawie sposobu zainwestowania, istniejących warunków przyrodniczych oraz historycznie ukształtowanej struktury przestrzennej. W części centralnej miasta wyróżnia się strefa śródmiejska (intensywna zabudowa mieszkaniowo-usługowa). Od wschodu przylega do niej strefa zabudowy produkcyjnoprzemysłowej i usługowej, a z pozostałych stron strefy zabudowy mieszkaniowej z usługami towarzyszącymi. Strefy mieszkaniowe tworzą zwarte kompleksy w części południowej (przewaga zabudowy wielorodzinnej), centralnej i zachodniej (z dominującym udziałem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej). W południowej części miasta wyróżnia się strefa zabudowy usługowo-mieszkaniowej (tzw. strefa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego). Szczególny udział w strukturze miasta mają strefy o funkcji przyrodniczej, krajobrazowej i rekreacyjnej; zaliczają się do nich strefy leśna (kompleks Lasu Miejskiego) oraz wód powierzchniowych (jezior) z otoczeniem (jeziora: Ukiel, Redykajny i Tyrsko, Kortowskie, Skanda).

Plan województwa warmińsko-mazurskiego realizowany będzie między innymi poprzez uwzględnianie jego ustaleń w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.: Kształtowanie i wzmacnianie zrównoważonej struktury sieci osadniczej oraz rozwój ośrodków osadniczych; Porządkowanie różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz zachowanie harmonii między nimi jako niezbędny wyznacznik równoważenia rozwoju; Usprawnienie systemu planowania przestrzennego; Budowanie świadomości społecznej dotyczącej stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka; Ochrona środowiska kształtującego warunki życia człowieka; Sprawnie funkcjonujące systemy zaopatrzenia w wodę w całym województwie; Sprawnie funkcjonujące systemy utylizacji ścieków w oparciu o wysokosprawne technologie w całym województwie; Zwiększanie wytwarzania energii z OZE.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2030.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2030 został przyjęty Uchwałą Nr XXIV/382/21 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 16 lutego 2021 r.

Głównym celem tworzenia Programu jest dążenie do poprawy stanu środowiska w województwie, ograniczenie negatywnego wpływu zanieczyszczeń na środowisko, ochrona i rozwój walorów środowiska, a także racjonalne gospodarowanie jego zasobami. Program służy także realizacji celów na poziomie regionalnym, które zostały przyjęte w dokumentach strategicznych na poziomie krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem przyjętej Polityki ekologicznej państwa 2030. Wyznaczone do realizacji cele wynikają również z wymogów prawnych w zakresie dotrzymywania standardów jakości środowiska w poszczególnych obszarach interwencji, a także zidentyfikowanych problemów i potrzeb.

Dokument opisuje 10 obszarów interwencji, które odpowiadają poszczególnym komponentom środowiska lub obszarom mającym wpływ na stan środowiska tj.: Ochrona klimatu i jakości powietrza. Zagrożenia hałasem. Pola elektromagnetyczne (PEM). Gospodarowanie wodami. Gospodarka wodno-ściekowa. Zasoby geologiczne. Gleby.

Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Zasoby przyrodnicze (ZP). Zagrożenia poważnymi awariami (PAP). Ponadto w każdym z obszarów interwencji określone zostały zadania odpowiadające na potrzeby adaptacji do zmian klimatu (A), zagrożeń nadzwyczajnymi zjawiskami środowiska (N), edukacji ekologicznej (E) oraz monitoringu środowiska (M). Cele, kierunki działań oraz zadania zostały określone na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu środowiska, dokumentów programowych krajowych i województwa oraz wskazań Zespołu Ekspertów zaangażowanych w prace nad Programem. Działania zostały zgodnie z Wytycznymi podzielone na działania własne oraz zadania monitorowane.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza. Cel – Poprawa jakości powietrza przy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w kontekście zmian klimatu.
- Obszar – Gospodarowania wodami. Cel – Osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych, jeziornych, przejściowych i jednolitych części wód podziemnych (JCWPd).
- Obszar – Gospodarka wodno-ściekowa. Cel – Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej.
- Obszar – Gleby. Cel – Ochrona gleb przed negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym, erozją oraz niekorzystnymi zmianami klimatu.
- Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Cel – Gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, uwzględniając zrównoważony rozwój województwa warmińsko-mazurskiego.
- Obszar – Zasoby przyrodnicze. Cel – Ochrona różnorodności biologicznej oraz krajobrazowej.

WARMIŃSKO-MAZURSKIE 2030. STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO.

Strategia należy do czwartej generacji dokumentów strategicznych przygotowywanych na poziomie województw w Polsce. Stanowi ona rozwinięcie i modyfikację podejścia do procesów rozwoju i jest odpowiedzią na zmieniające się otoczenie województwa. Główny cel Strategii został zdefiniowany w następujący sposób: spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy. Cele strategiczne dokumentu nawiązują do celu głównego i uwzględniają współzależność procesów gospodarczych, społecznych oraz relacji sieciowych. Na przestrzeni lat 2020-2030 w centrum celów strategicznych znajdują się mieszkańcy i ich kompetencje. W dokumencie znajdują się następujące cele strategiczne:

- kompetencje przyszłości: cel ten dotyczy kształtowania umiejętności, które pozwolą mieszkańcom realizować plany życiowe w województwie uczestnicząc jednocześnie w zmianach cywilizacyjnych, jakie wywoływane są przez rewolucję technologiczną;
- inteligentna produktywność: w tym celu strategicznym znajdują się działania polityki rozwoju ukierunkowane na sferę gospodarczą;
- kreatywna aktywność: w ramach tego celu zostaną stworzone warunki do podnoszenia zaangażowania mieszkańców w różne aspekty twórczości;
- mocne fundamenty: cel ten będzie opierał się na konsekwentnym tworzeniu nowoczesnej infrastruktury, ważnej z punktu widzenia atrakcyjności zamieszkania oraz atrakcyjności inwestycyjnej.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego.

PROGRAMY OCHRONY POWIETRZA.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* wprowadziła system oceny i zarządzania jakością powietrza. Na podstawie przeprowadzanej corocznie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oceny jakości powietrza w strefach, dokonywana jest klasyfikacja stref: w których poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji lub poziom docelowy (klasa C); w których poziom choćby jednej substancji mieści się pomiędzy poziomem

dopuszczalnym, a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji (klasa B); w których poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego lub poziomu docelowego (klasa A). Ocena stanu jakości powietrza ma na celu wyodrębnienie stref, które wymagają podjęcia stosowanych działań naprawczych, zmierzających do poprawy jakości powietrza (strefy klasy C).

Programy ochrony powietrza, mają na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu, natomiast działania określone w planach działań krótkoterminowych, mają na celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu oraz ograniczenie skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do 2030) (KPOP) obowiązuje od 1 października 2015 r. Jest to dokument strategiczny, którego głównym celem jest poprawa jakości życia Polaków, w tym szczególnie ochrona ich zdrowia i warunków życia, z uwzględnieniem ochrony środowiska oraz z jednoczesnym zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju. Cel główny Programu będzie realizowany poprzez określenie celów szczegółowych oraz wskazanie kierunków interwencji, które spowodują przezwyciężenie barier hamujących efektywną realizację programów ochrony powietrza, przez co przyczynią się do poprawy stanu jakości powietrza w Polsce.

Wyzwaniem dla Polski, w pierwszej kolejności, jest osiągnięcie poziomów dopuszczalnych ustanowionych dla pyłów zawieszonych PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu, poprzez realizację działań naprawczych określonych w obowiązujących programach ochrony powietrza, a w rezultacie osiągnięcie poprawy jakości powietrza na terenie całego kraju, w szczególności w obszarach, na których występują duże skupiska ludności, a jednocześnie notuje się najwyższe stężenia zanieczyszczeń powietrza. W perspektywie do 2030 r. powinny zostać zachowane standardy jakości powietrza na poziomach określonych przez Światową Organizację Zdrowia (WHO).

Krajowa strategia działań zmierzających do przywrócenia i utrzymania co najmniej standardów jakości powietrza opiera się na niżej wskazanych kierunkach działań:

1. Podniesienie rangi zagadnienia poprawy jakości powietrza poprzez skonsolidowanie działań na szczeblu krajowym oraz powołanie Partnerstwa na rzecz poprawy jakości powietrza.
2. Stworzenie ram prawnych sprzyjających realizacji efektywnych działań mających na celu poprawę jakości powietrza.
3. Włączenie społeczeństwa w działania na rzecz poprawy jakości powietrza poprzez zwiększenie świadomości społecznej oraz tworzenie trwałych platform dialogu z organizacjami społecznymi.
4. Rozwój i rozpowszechnienie technologii sprzyjających poprawie jakości powietrza.
5. Rozwój mechanizmów kontrolowania źródeł niskiej emisji sprzyjających poprawie jakości powietrza.
6. Upowszechnienie mechanizmów finansowych sprzyjających poprawie jakości powietrza.

Realizacja działań na poziomie krajowym będzie skutkować w pierwszej kolejności wprowadzeniem możliwości zastosowania nowych narzędzi poprawy jakości powietrza, głównie przez zmiany legislacyjne oraz organizacyjne, które umożliwią podjęcie na poziomie wojewódzkim i lokalnym efektywnych działań określonych w programach ochrony powietrza. Wsparcie finansowe dla działań mających na celu poprawę jakości powietrza, w tym szczególnie działań dotyczących redukcji emisji z sektora bytowo-komunalnego oraz transportu, a także działań promujących bezemisyjne odnawialne źródła energii będzie skutkować trwałym obniżeniem tzw. tła zanieczyszczeń. Wśród działań naprawczych długoterminowych (do roku 2030) możliwych do podjęcia na szczeblu gminnym wymieniono m.in. Wprowadzenie uchwałą stref ograniczonej emisji transportowej, Realizacja PGN, Podniesienie świadomości społecznej na temat wykorzystania i zalet budownictwa pasywnego, Budowa parkingów typu Park&Ride oraz Park&Bike, Rozwój i modernizacja ciepła systemowego.

Oceny jakości powietrza dokonuje się w strefach. Na obszarze województwa warmińsko-mazurskiego zostały wyznaczone trzy strefy oceny jakości powietrza: dwa miasta na prawach powiatu Olsztyn i Elbląg oraz pozostały obszar województwa (strefa warmińsko-mazurska). We wszystkich ww. strefach przeprowadza się ocenę jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia. Ocenę pod kątem ochrony roślin przeprowadza się wyłącznie w strefie warmińsko-mazurskiej. Na podstawie wyników rocznej oceny jakości powietrza, odrębnie dla każdej substancji dokonuje się klasyfikacji stref, podając tzw.

klasę wynikową. Klasa wynikowa strefy dla danego zanieczyszczenia odpowiada najmniej korzystnej, spośród uzyskanych w ramach klasyfikacji, według parametrów właściwych dla tego zanieczyszczenia. Wynik oceny i klasyfikacji strefy dla danego zanieczyszczenia uzależniony jest od stężeń tego zanieczyszczenia występujących na terenie strefy.

Emisja zanieczyszczeń do powietrza na obszarze województwa warmińsko-mazurskiego pochodzi ze źródeł powierzchniowych, punktowych i liniowych. W zależności od rodzaju zanieczyszczenia, różne źródła mogą mieć swoje różne udziały w emisji danej substancji. W przypadku zanieczyszczeń pyłowych i substancji w nich zawartych, głównym źródłem emisji jest sektor komunalno-bytowy. Z sektora tego pochodzi 56,4% emisji pyłu PM₁₀, 75% emisji pyłu PM_{2,5} oraz 90% emisji benzo(a)pirenu. W odniesieniu do zanieczyszczeń gazowych takich jak tlenki azotu oraz tlenki siarki, dominuje emisja punktowa, zarówno z sektora przemysłu, jak i związana z energetyką ciepłą.

Głównym źródłem emisji powierzchniowej z sektora komunalno-bytowego jest spalanie paliw konwencjonalnych w paleniskach domowych. Wyniki analiz i ocen wykonywanych przez Regionalny Wydział Monitoringu Jakości Środowiska w Olsztynie wskazują, że w województwie warmińsko-mazurskim emisja powierzchniowa jest podstawową przyczyną przekroczeń standardów jakości powietrza. W celu rozwiązania problemu na obszarach przekroczeń oraz utrzymania dobrej jakości powietrza poza nimi, niezbędne jest podejmowanie działań polegających na: wymianie źródeł wytwarzania energii cieplnej, dla potrzeb ogrzewania i przygotowania ciepłej wody w lokalach mieszkalnych, handlowych, usługowych oraz użyteczności publicznej, na bezemisyjne (podłączenie do sieci ciepłowniczej, ogrzewanie elektryczne, pompy ciepła lub inne odnawialne źródła energii) lub niskoemisyjne (ogrzewanie gazowe lub olejowe); termomodernizacji budynków; edukacji ekologicznej mieszkańców.

Emisję liniową można scharakteryzować jako emisję komunikacyjną, pochodzącą z transportu samochodowego, kolejowego, wodnego i lotniczego. Emisja liniowa ma znaczący udział w bilansie emisji – zwłaszcza w ośrodkach miejskich. W celu ograniczenia emisji z transportu oraz utrzymania dobrej jakości powietrza na obszarach przekroczeń, a także utrzymania dobrej jakości powietrza poza nimi, należy podejmować działania polegające na: zintegrowanym rozwoju transportu jako całości; organizacji ruchu lokalnego w oparciu o nowoczesne systemy zarządzania; budowie obwodnic miast; rozwoju systemu komunikacji zbiorowej, obsługiwanej przez nisko- lub zeroemisyjny tabor; budowie parkingów poza centrami miast (Park&Ride); popularyzacji i usprawnieniu alternatywnych środków transportu (np. kolei, roweru); promocji wykorzystania osobowych pojazdów elektrycznych przez mieszkańców np. poprzez bezpłatne abonamenty parkingowe; rozwoju infrastruktury do ładowania pojazdów elektrycznych w przestrzeni publicznej; ograniczaniu pylenia z nawierzchni (np. poprzez intensyfikację okresowego czyszczenia ulic, wprowadzanie ograniczeń prędkości na drogach o pyłacej nawierzchni, stosowanie materiałów i technologii gwarantujących ograniczenie emisji pyłu podczas eksploatacji).

W 2019 r. na terenie województwa warmińsko-mazurskiego zakłady szczególnie uciążliwe wyemitowały 631 Mg zanieczyszczeń pyłowych (w tym 508 Mg ze spalania paliw – 80%) oraz 1 723 250 Mg zanieczyszczeń gazowych. Emisja zanieczyszczeń pyłowych oraz dwutlenku siarki z zakładów szczególnie uciążliwych w województwie, na przestrzeni analizowanych lat, wykazuje tendencję spadkową. Emisja pozostałych zanieczyszczeń gazowych (tlenków azotu, tlenku węgla oraz dwutlenku węgla) przejawia trend rosnący.

Biorąc pod uwagę klasyfikowane strefy oraz parametry jakości powietrza, do klasy A, w latach 2015- 2019, została zaliczona większość substancji w strefie miasta Olsztyn. Pod kątem ochrony zdrowia ludzi jedynie nie osiągnięto poziomu celu długoterminowego dla ozonu (wyjątek ten dotyczy każdej ze stref).

W związku z przekroczeniami poziomów normatywnych, notowanymi w latach wcześniejszych, zostały opracowane programy ochrony powietrza tj.: Program ochrony powietrza ze względu na przekroczenie poziomu docelowego benzo(a)pirenu dla strefy miasto Olsztyn (w związku z przekroczeniem w 2011 r.); Program ochrony powietrza dla strefy miasto Olsztyn ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM₁₀ (w związku z przekroczeniem w 2014 r.). W ww. dokumentach wskazano działania naprawcze, których realizacja ma przyczynić się do poprawy jakości powietrza, w tym osiągnięcia dopuszczalnych/docelowych poziomów substancji w powietrzu.

Ponadto w związku z ryzykiem wystąpienia przekroczenia, odpowiednio poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu, a także poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszonego PM₁₀, na obszarze miasta Olsztyna (na podstawie wyników rocznej oceny jakości powietrza za rok 2018), zostały opracowane: Plan działań krótkoterminowych dla strefy miasto Olsztyn ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀; Plan działań krótkoterminowych dla strefy miasto Olsztyn ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀. W dokumentach tych wskazano działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych/docelowych poziomów ww. substancji w powietrzu oraz ograniczenie skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

Uchwalenie projektu planu pozwala na podejmowanie działań naprawczych określonych w w/w programach mających na celu zachowanie standardów jakości powietrza.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

WPGO obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to: utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB; minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych; ograniczenie marnotrawstwa żywności; ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobywania surowców, produkcji i konsumpcji; wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu; wysoki poziom ponownego użycia produktów; wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu; składowanie odpadów ograniczone do minimum; remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów; wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami; wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarowania odpadami komunalnymi określają właściwe uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będące aktem prawa miejscowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ponadto w projekcie planu wprowadzono zakaz prowadzenia działalności związanej z przetwarzaniem odpadów, w tym składowisk odpadów.

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE MIASTA OLSZTYNA.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Olsztyn, a w szczególności:

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości;
- rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych;
- częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe;

- wymagania odnośnie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej;
- wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Analizowany projekt planu jest zgodny z przepisami Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Olsztyna, ponieważ wprowadzono zapis, że gospodarowania odpadami komunalnymi określają właściwe uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będące aktem prawa miejscowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ponadto w projekcie planu wprowadzono zakaz prowadzenia działalności związanej z przetwarzaniem odpadów, w tym składowisk odpadów.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OLSZTYNA.

Obszar objęty projektem planu zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyna położony jest w Strefie funkcjonalnej G2 (strefa usługowo-gospodarcza). W granicach strefy wyznaczono:

Obszary:

- usług, przemysłu i składów,
- rozmieszczenia Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych,
- zieleni urządzonej,
- zieleni nieurządzonej - krajobrazowej i parkowej,
- obszary wód powierzchniowych;

Tereny:

- obiektów technicznej obsługi miasta,
- zamknięte;

Elementy systemów:

- komunikacji,
- infrastruktury technicznej,
- miejskiego systemu środowiska naturalnego.

Kierunkami zachowania i zmian w strukturze przestrzennej oraz przeznaczenia terenów w strefie G2 jest:

- W granicach obszarów usług, przemysłu i składów ustala się utrzymanie i rozwój funkcji usługowo - gospodarczych poprzez:
 - modernizację i podnoszenie standardów technicznych i technologicznych istniejącej zabudowy produkcyjnej, usługowej, składowej i rzemiosła,
 - utrzymanie i wprowadzanie dalszych obiektów handlowych, usługowych, gastronomicznych, administracyjno – biurowych i innych obsługujących strefę oraz podnoszących atrakcyjność strefy w strukturze funkcjonalnej miasta,
 - intensyfikację wykorzystania terenów, a w tym koncentrację usług, handlu oraz obiektów biurowo – administracyjnych w sąsiedztwie dworca kolejowego PKP,
 - przygotowanie nowych terenów usługowo – gospodarczych na obszarze położonym między Jeziorem Track a granicami miasta (Track Wschód), a w tym realizowanie uzbrojenia i wykonanie dróg układu obsługującego,
 - podnoszenie standardów architektonicznych i estetycznych oraz zagospodarowania terenów,
 - utrzymanie terenów istniejącej zabudowy mieszkaniowej i socjalnej w sąsiedztwie ulicy Kołobrzeskiej i Dworcowej,
 - wprowadzenie nowej zabudowy mieszkaniowej jedynie na zachodnim obrzeżu strefy w bezpośrednim sąsiedztwie terenów mieszkaniowych strefy śródmiejskiej.
 - W zakresie rozmieszczenia Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych:
 - utrzymanie i rozwój istniejącego Wielkopowierzchniowego Obiektu Handlowego – handlu hurtowego przy ulicy Lubelskiej (obecnie MACRO),
 - dopuszczenie realizacji nowych obiektów handlowych branży przemysłowej odpowiadających kwalifikacji Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych w formie galerii handlowych oraz super- i hipermarketów.

Rozmieszczenie WOH na obszarze całej strefy w rejonie dróg układu podstawowego Lubelskiej i Towarowej (istniejące i projektowane) oraz projektowanej OBWODNICY

- W zakresie zieleni urządzonej, zieleni nieurządzonej - krajobrazowej i parkowej oraz wód powierzchniowych:
- wykorzystanie istniejącej zieleni nieurządzonej - krajobrazowej i fragmentów zadrzewień do tworzenia zieleni urządzonej lub izolacyjnej,
- utrzymanie i odtworzenie wartości krajobrazowych Jeziora Track wraz z jego otoczeniem,
- utrzymanie i przystosowanie do potrzeb urządzenia terenów sportu i rekreacji terenów zieleni nieurządzonej - krajobrazowej wraz z lokalnymi oczkami wodnymi w rejonie toru motocrosowego.
- W granicach terenów technicznej obsługi miasta:
- utrzymanie i rozwój zajezdni autobusowej komunikacji miejskiej,
- budowa zajezdni dla przewidywanej miejskiej trakcji tramwajowej,
- dopuszczenie zmiany lokalizacji zajezdni j.w. i przeznaczenie pozyskanego terenu na funkcje usługowo - gospodarcze,
- budowa na wyznaczonych terenach położonych na północ od ulicy Lubelskiej - we wschodniej części strefy (Track Wschód) Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów odpowiadającego za gospodarkę odpadami miasta i regionu,
- utrzymanie istniejącego Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów przy ulicy Lubelskiej; zamiana funkcji terenu na inne cele usługowo - gospodarcze w przypadku przeniesienia działalności do projektowanego zakładu j.w.,
- budowa nowego źródła ciepła Olsztyn-Wschód, zintegrowanego technicznie i technologicznie z Zakładem Unieszkodliwiania Odpadów j.w.,
- utrzymanie terenu i urządzeń istniejących studni głębinowych przy ulicy Lubelskiej; zamiana funkcji terenu i przeznaczenia na inne cele usługowo - gospodarcze po zakończeniu eksploatacji ujęcia wody.
- W granicach terenów zamkniętych:
- utrzymanie i rozwój terenów kolejowych PKP, a w tym linii kolejowych Olsztyn - Biskupiec i Olsztyn - Szczytno oraz podstawowego układu istniejących bocznic,
- umożliwienie przekształceń części terenów kolejowych, zajętych przez nieczynne torowiska i bocznice oraz obiekty kolejowe na funkcje usługowo - gospodarcze,
- umożliwienie przekształceń części terenów kolejowych położonych w sąsiedztwie dworca PKP na cele koncentracji usług komercyjnych.
- W zakresie elementów infrastruktury:
- utrzymanie lokalnej retencji wód powierzchniowych Jeziora Track i lokalnych oczek wodnych,
- utrzymanie i zagospodarowanie zgodnie z przepisami szczególnymi pasów eksploatacyjnych linii energetycznych wysokiego napięcia oraz terenu Głównego Punktu Zasilania GPZ Północ.

Zasady ochrony środowiska poprzez kształtowanie Miejskiego Systemu Środowiska Naturalnego przedstawia się następująco:

- Utrzymanie i ochrona istniejących kompleksów zieleni, a w tym zespołów zadrzewień i przekształcanie w zieleń urządzonej lub zieleń izolacyjną,
- Projektowanie zieleni urządzonej w pasach drogowych ulic,
- Utrzymanie Jeziora Track wraz z terenami zieleni nieurządzonej - krajobrazowej położonymi w sąsiedztwie północno - zachodniej części jeziora stanowiącymi obszar o dużej różnorodności środowiskowej z cennymi zespołami flory i fauny, postulowany do objęcia ochroną,
- Rewitalizacja zespołu dworskiego i parkowego położonego w obszarze zieleni nieurządzonej - krajobrazowej j.w.,
- Utrzymanie istniejących „oczek” wodnych i lokalnych retencji,

- Prowadzenie działań zmierzających do poprawy jakości wód Jeziora Track a w tym głównie likwidacja źródeł zanieczyszczeń i podczyszczanie ścieków deszczowych,
- Przeciwdziałanie zanieczyszczeniom poprzez instalowanie urządzeń do redukcji zanieczyszczeń powietrza i poprawę sprawności obecnie funkcjonujących urządzeń,
- Ochrona wód głębinowych w strefie ochrony pośredniej Ujęcia Wody „Wadąg”.

Zasady obsługi w infrastrukturę techniczną przedstawiają się następująco:

- Zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej; zakazuje się stosowania: indywidualnych ujęć wody,
- Odprowadzenie ścieków sanitarnych na oczyszczalnię ścieków poprzez istniejący i projektowany system kanalizacyjny; zakazuje się stosowania: zbiorników bezodpływowych na gromadzenie ścieków sanitarnych i indywidualnych oczyszczalni ścieków,
- Odprowadzenie ścieków deszczowych do odbiorników istniejącą i projektowaną siecią kolektorów i kanałów deszczowych z oczyszczeniem, zgodnie z przepisami odrębnymi. Wprowadza się nakaz odprowadzenia ścieków deszczowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic, placów i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej; zaleca się stosowanie miejscowej retencji wód opadowych oraz miejscowe zagospodarowanie wód opadowych z pozostałych powierzchni. Stopień oczyszczenia ścieków deszczowych powinien być zgodny z właściwymi przepisami odrębnymi,
- Zasilanie w gaz z istniejącej sieci gazowej niskiego lub średniego ciśnienia,
- Zaopatrzenie w ciepło należy zapewnić:
 - na obszarach uzbrojonych w sieci ciepłownicze w pierwszej kolejności z miejskiej sieci ciepłowniczej, natomiast przy braku takiej możliwości indywidualnie, w oparciu o gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub inne, ekologiczne źródła energii,
 - na obszarach nie uzbrojonych w sieci ciepłownicze indywidualnie, w oparciu o gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub inne, ekologiczne źródła energii.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej sieci elektroenergetycznej 110 kV, 15 kV i 0,4 kV oraz stacji transformatorowych 110/15 kV i 15/0,4 kV.
- Realizację zewnętrznych sieci i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu wraz z przyłączeniami działek budowlanych w zakresie zaopatrzenia w: energię elektryczną, energię cieplną i gaz przewodowy zapewniają odpowiednio właściwe przedsiębiorstwa energetyczne w trybie przepisów prawa energetycznego.
- Ustalonymi obszarami lokalizacji sieci infrastruktury technicznej i urządzeń z nimi związanych są tereny w liniach rozgraniczających dróg publicznych i przejść pieszych, tereny zieleni oraz wyodrębnione tereny infrastruktury technicznej. W uzasadnionych technicznie przypadkach, dopuszcza się lokalizację w.w. sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w pozostałych terenach funkcyjnych.
- W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu należy bezwzględnie zawierać:
 - zapisy dotyczące gwarancji udostępniania terenu (w postaci pasów eksploatacyjnych) pod nowoprojektowane i istniejące sieci i urządzenia,
 - informacje dotyczące istniejącego uzbrojenia,
 - informację, że koszt przebudowy istniejących urządzeń i sieci ponosi Wnioskodawca ewentualnej przebudowy.

- Przebieg sieci, lokalizacja urządzeń infrastruktury technicznej i szerokości pasów eksploatacyjnych sieci należy uściślić na etapie projektu budowlanego na podstawie warunków wydanych przez dysponenta sieci. Zapewnienie pasów eksploatacyjnych obowiązuje również przy projektowaniu i realizacji trwałych elementów zagospodarowania terenu w postaci: tarasów, małej architektury, urządzeń sportowo-rekreacyjnych, ogródków kawiarnianych, itp. na terenach zieleni.
- Prowadzenie sieci uzbrojenia na terenach projektowanych ulic wymaga opracowania kompleksowego projektu zagospodarowania ulicy wraz z uzbrojeniem.

Inwestycjami celu publicznego o znaczeniu lokalnym mają być:

- drogi klasy głównej, zbiorczej, lokalnej i dojazdowej,
- elementy i urządzenia infrastruktury technicznej, w tym rozbudowa systemu zaopatrzenia w ciepło Olsztyn – Wschód,
- zagospodarowanie zieleni publicznej ogólnodostępnej,
- inne określone w odrębnych ustawach.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych. Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu tej zmiany planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów sporządzana przez prezydenta miasta wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, przewidywany sposób zagospodarowania terenów oraz położenie w odległości około 67 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Plan obejmuje obszar o powierzchni około 19,02 ha, obejmujący zasięgiem działki nr 88-17/6, 88-17/7 oraz 88-12/18.

Południową granicę obszaru wyznacza pas drogowy ulicy Mariana Bublewicza (w ramach przebiegu drogi ekspresowej S51), zachodnią ulica bez nazwy prowadząca do Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Olsztynie; wschodnia granica obszaru przebiega po granicy administracyjnej miasta Olsztyna i gminy Purda; od strony północnej granica przebiega wzdłuż zbiornika wodnego i zadrzewień.

Obszar objęty niniejszym opracowaniem zgodnie z przyjętym przez Kondrackiego [2011] systemem rejonizacji fizycznogeograficznej, znajduje się w granicach następujących jednostek: Region Wysoczyzny młodoglacjalne (przeważnie z jeziorami), Mezonegion Pojezierze Olsztyńskie, Makroregion Pojezierze Mazurskie, Podprowincja Pojezierza Wschodniobałtyckie, Prowincja Niż Wschodniobałtycko-Białoruski, Megaregion Niż Wschodnioeuropejski.

Teren objęty opracowaniem obejmuje zasięgiem pas drogowy ulicy Mariana Bublewicza oraz teren toru motokrosowego. W części południowo-zachodniej zlokalizowany jest niewielki zbiornik wodny. Przez wschodnią część obszaru w kierunku północ-południe przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia; przez centralną część obszaru w kierunku wschód-zachód przebiega linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Ponadto w części wschodniej znajduje się stacja redukcyjna gazu.

Z uwagi na istniejący sposób zagospodarowania tj. tor motokrosowy deniwelacje terenu sięgają miejscami ok. 9 m.

Według regionalizacji geobotanicznej J. Matuszkiewicza [1993] miasto Olsztyn położone jest w obrębie działu Północno Mazursko-Białoruskiego, w krainie Mazurskiej, w Podkrainie Zachodniomazurskiej, w okręgu Olsztyńsko-Szczytnowskim, w podokręgu Olsztyńskim. Według regionalizacji potencjalnej roślinności naturalnej Polski J. Matuszkiewicza [2008] miasto Olsztyn położone jest w obrębie grupy zbiorowisk eutroficzne lasy liściaste, grąd subkontynentalny odmiana subborealna; w zasięgu typu zbiorowiska potencjalnego zespół *Tillo Carpinetum*.

W granicach obszaru objętego opracowaniem nie stwierdzono występowania gatunków roślin objętych ochroną gatunkową. Na obszarze dominują zbiorowiska roślinności synantropijnej i ruderalnej oraz antropogenicznej. W części północno-wschodniej terenu występują zbiorowiska roślinności leśnej, natomiast w części południowej zbiorowiska roślinności wodnej i wodolubnej. W granicach obszaru stwierdzono występowanie m.in. następujących roślin naczyniowych: babka zwyczajna, bniec biały, bylica polna, farbownik lekarski, glistnik jaskółcze ziele, gwiazdnica wielkokwiatowa, komonica zwyczajna, kostrzewa łąkowa, mniszek pospolity, nawłóć pospolita, perz właściwy, pięciornik gęsi, koniczyna łąkowa, niezapominajka błotna, życica trwała, turzyca nibyciborowata, skrzyp błotny, skrzyp polny, wyka ptasia, koniczyna polna, kostrzewa czerwona, pokrzywa zwyczajna, poziomka pospolita, tasznik pospolity, trybula lesna, wiechlina łąkowa, topola osika, wierzba, sosna, leszczyna, lipa drobnolistna.

Na terenach objętych projektem planu występują następujące gatunki fauny: bogatka, sroka zwyczajna, pliszka siwa, krzyżówka. Zbiornik wodny jest siedliskiem płazów tj.: żaba wodna, ropucha szara, żaba trawna.

Na obszarach objętych opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego. Zgodnie z informacjami umieszczonymi w Centralnej Bazie Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego najbliższe udokumentowane złoża znajdują się w odległości około 6 km na północny-wschód Złoże Łęgajny, w odległości około 8 km na wschód Złoże Skajboty oraz w odległości około 11 km na południowy-zachód Złoże Ruś.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Łyny, Węgorapy, w Obszarze Dorzecza Pregola, Świeża, Jarft dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoly (Dz.U. z 2016 r. poz. 1959). Obszar znajduje się w zasięgu jednolitej części wód podziemnych o kodzie PLGW700020; Ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; stan ogólny określany jest jako dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego określana jest jako niezagrażona. Wśród działań podstawowych zalecanych dla JCWPd w aktualizacji programu wodno-środowiskowego jest coroczne raportowanie pomiarów ilości eksploatowanych wód podziemnych przez właściciela/ użytkownika.

Obszar leży w zasięgu naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW7000185844958 *Dopływ z jeziora Trackiego*. Przedmiotowa JCWP nie jest monitorowana. Aktualny stan JCPW określany jest jako dobry (w tym dobry stan ekologiczny i chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażona. Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej oraz realizacja KPOŚK. Natomiast wśród działań uzupełniających dla JCWP wskazano opracowanie warunków korzystania z wód zlewni.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajdują się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 (fragment) o nazwie „Olsztyn” (Zbiornik międzymorenowy Olsztyn).

Jakość wód podziemnych na terenie opracowania została zaliczona do klasy IIb – woda średniej jakości. Wody klasy IIb obejmują wody wymagające uzdatnienia, w których co najmniej jeden ze wskaźników jakości wymienionych w klasie IIa nie przekracza zawartości: związków żelaza 5 mg/dm^3 , manganu $0,5 \text{ mg/dm}^3$, a mętność lub barwa są większe odpowiednio od zawartości $15 \text{ mg SiO}_2/\text{dm}^3$ lub 20 mg Pt/dm^3 . Jednocześnie zawartość wskaźników istotnych dla technologii uzdatniania powinna wynosić: $\text{NH}_4 \leq 1,5 \text{ mg/dm}^3$, $\text{H}_2\text{S} \leq 0,2 \text{ mg/dm}^3$, utlenialność $\leq 4 \text{ mgO}_2/\text{dm}^3$, zasadowość $> 4,5 \text{ mval/dm}^3$, $\text{pH} > 7$. Klasy jakości wód podziemnych na poszczególnych terenach zostały zobrazowane na poniższym rysunku.

Teren objęty opracowaniem zakwalifikowany został do obszarów o średnim i wysokim stopniu zagrożenia głównego poziomu wodonośnego wód podziemnych. Poziom zanieczyszczenia wód wynika ze stopnia izolacji, głębokości występowania i typu poziomu wodonośnego.

Stopień izolacji głównego użytkowego poziomu wodonośnego na omawianym terenie określany jest jako izolacja słaba zaś stopień zagrożenia głównego użytkowego poziomu wodonośnego jako średni.

Obszar objęty opracowaniem nie jest objęty prawnymi formami ochrony przyrody o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. Najbliższe obszary objęte ochroną prawną zlokalizowane są: w odległości około 2 km na północ Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, w odległości około 4 km na wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego, w odległości około 5 km na południe Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, w odległości około 7 km na południe Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Napiwodzko-Ramucka (PLB280007), w odległości około 11 km na południowy-zachód Specjalny Obszar Ochrony Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH28005, w odległości około 11 km na południowy-zachód Rezerwat Las Warmiński im. prof. Benona Polakowskiego, w odległości około 6 km na zachód Rezerwat Mszar, w odległości około 8 km na północny-zachód Rezerwat Redykajny, w odległości około 8 km na wschód użytek ekologiczny Łęgajny, w odległości około 6 km na południowy-wschód użytek ekologiczny Bogdany.

Olszyn należy do mazurskiej dzielnicy klimatycznej która jest najchłodniejsza w nizinnej części Polski, co związane jest z chłodnymi zimami i wiosnami. Warunki te kształtują bardzo krótki okres wegetacyjny, który dla rejonu Olsztyna wynosi tylko około 200 dni. Średnia roczna temperatura w rejonie Olsztyna wynosi około 7°C . Najniższe temperatury z wielolecia notowane są w styczniu i lutym (ok. $3,9^\circ\text{C}$ – $4,2^\circ\text{C}$), a najwyższe – w czerwcu, lipcu i sierpniu (około: $16,1^\circ\text{C}$ – $16,9^\circ\text{C}$). Średnia liczba dni gorących (powyżej 25°C) wynosi 26. Średnia liczba dni mroźnych (poniżej 0°C) wynosi około 50. Roczne sumy opadów wynoszą średnio około 600 mm. Największe są latem (w lipcu około 90 mm), a najmniejsze zimą i wczesną wiosną (styczeń – kwiecień; około 26 -32 mm). Dni z opadem jest około 160 w roku. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio około 106 dni w roku. Najwięcej dni pochmurnych występuje późną jesienią (w grudniu), a najmniej późnym latem (we wrześniu). Zachmurzenie generalnie jest większe w okresie późnej jesieni i zimą, mniejsze w pozostałych porach roku. Przeważają zdecydowanie wiatry z kierunku południowo – zachodniego (ok. 18%). Także dość znaczny udział mają wiatry z kierunku zachodniego (ok. 13%). Częstość wiania wiatrów z pozostałych kierunków wynosi średnio około 7-10%. Przeważają wiatry słabe i o średniej prędkości.

Na mikroklimat w rejonie objętym opracowaniem ma wpływ sposób zagospodarowania terenów położonych w sąsiedztwie, szata roślinna, pobliskie zbiorniki wodne oraz jezioro Track. Oddziaływanie zbiorników wodnych i jeziora z uwagi na ich powierzchnię przejawia się najwyraźniej w wilgotności powietrza. Występujące zadrzewienia i zakrzewienia ograniczają natomiast prędkość wiatrów i zmniejszają dobowe amplitudy.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi w Urzędzie Miasta Olsztyna w Wydziale Środowiska w granicach obszaru objętego opracowaniem nie występują tereny narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.



Zdjęcie. Tor motokrosowy w granicach terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Zbiornik wodny zlokalizowany w części południowo-zachodniej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Istniejące linie elektroenergetyczne wysokiego i średniego napięcia w części wschodniej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Pas drogowy ulicy Mariana Bublewicza.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

W przypadku braku realizacji przedmiotowego projektu planu obszar pozostanie w dotychczasowym sposobie użytkowania lub zostanie zagospodarowany na podstawie ustaleń obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Obszar objęty projektem planu położony jest przy drodze ekspresowej nr 51 (ulica Mariana Bublewicza) oraz w sąsiedztwie terenów przeznaczonych pod usługi i produkcję, dlatego też nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na stan środowiska.

W odległości około 200 m w kierunku zachodnim od terenu objętego opracowaniem znajduje się jezioro Track. Pod względem wielkości zajmuje on trzecie miejsce wśród wód jezior Olsztyna, a jego powierzchnia wynosi 52,8 ha. Jest to zbiornik płytki o głębokości maksymalnej 3,75 – 4,0 m i średniej 2,1 m. Jezioro ma kształt wydłużony (λ 2,6) i przeciętnie rozwiniętą linię brzegową; można wyróżnić dwa płaszczyzny: południowo-wschodnie z niewielką wyspą, porośniętą roślinnością z klasy *Epilobietea angustifolii* i znacznie większą, o bardziej urozmaiconej linii brzegowej – północno-zachodnią. Misa jeziorna jest słabo zagłębiona w teren, a jej dno jest słabo urozmaicone i płaskie. Strefa brzegowa jeziora jest umiarkowanie porośnięta roślinnością wodną wysoką oraz zadrzewieniami i zakrzewieniami. Brzeg jeziora jest w przewadze płaski, od strony północnej i północno-wschodu podmokły, otoczony łąkami i fragmentami olsu; od strony północno-zachodniej do brzegu jeziora przylega fragment lasu mieszanego świeżego i zabudowania miejscowości Track; od strony południowej i południowo-zachodniej zlokalizowana jest zabudowa dawnego majątku dworskiego i zabudowa przemysłowa (zakłady przemysłowe i usługowe, magazyny i sklepy).

Z opracowania mgr inż. Edwarda Chuć pn.: „Opinia hydrologiczna warunków gruntowo-wodnych terenu w rejonie Zalewu Trackiego w obrębie miejscowości Olsztyn – Track” wynika, że budowa geologiczna i urozmaicona morfologia powodują, że warunki hydrologiczne w rejonie jeziora Track są także wyjątkowo skomplikowane. Na uwagę zasługuje fakt, że w utworach piaszczystych, oddzielonych od siebie trudno przepuszczalnymi warstwami gliny zwałowej lub mułków utworzyło się kilka niezależnych od siebie warstw wodonośnych. Autor opinii wykazał na podstawie badań hydrogeologicznych, że pierwsza warstwa wodonośna związana jest z obecnością zawodnionych utworów piaszczystych, które na obszarze bezpośrednio otaczającym brzegi zalewu zalegają od powierzchni terenu lub lokalnie pod niewielkimi nakładami gliny zwałowej do głębokości odpowiadającej poziomowi spągu serii gruntów

organicznych na obszarze zalewu do głębokości około 5-8 m.p.t. Zwierciadło wody posiada charakter swobodny i występuje na poziomie bardzo zbliżonym do poziomu lustra wody na obszarze zalewu, co świadczy o bezpośredniej więzi hydraulicznej pomiędzy tymi wodami. Według E. Chuć istnieje infiltracyjny charakter wód dla obszarów najbliższego otoczenia z brzegów jeziora. Może on być okresowy w zależności od poziomu lustra w jeziorze. Przy braku zasialania wodami podziemnymi, a właśnie taki przypadek mamy, poziom lustra wody w jeziorze Track uzależniony będzie wyłącznie od ilości wód opadowych pochodzących z bezpośrednich opadów oraz spływów powierzchniowych jego zlewni i kanałów deszczowych uchodzących do zbiornika. Oznacza to, że po okresie znacznych opadów i roztopów następuje podniesienie się poziomu wody w jeziorze w czasie znacznie krótszym niż poziom wód gruntowych, co w sposób naturalny wymusza proces infiltracji wód jeziora do gruntów piaszczystych najbliższego otoczenia. Odmienna sytuacja występuje wtedy, kiedy w czasie długotrwałej suszy poziom wód w jeziorze obniża się. Oczywiście w takim przypadku akwen będzie pełnił rolę zbiornika drenującego w stosunku do terenów otaczających jezioro.

Powołując się na informacje zawarte w „*Opinii na temat ustalenia charakteru wód jeziora Track w Olsztynie (dz. Nr 85-1) pod kątem zaklasyfikowania jako wody stojące*” sporządzonej 16.06.2014 r. przez prof. dr hab. inż. Mirosława Krzemieniewskiego, dr hab. inż. Marcina Zielińskiego prof. nadz. i dr hab. inż. Marcina Dębskiego prof. nadzw. jezioro Track posiada cztery naturalne dopływy, które są ciekami bez nazwy i stanowią system zasilania jeziora poprzez dopływ wód powierzchniowych z obszaru jego zlewni bezpośredniej o powierzchni około 3,8 km². Jeden ciek znajduje się od strony północno-zachodniej, prowadzi wody pochodzące z odwadniania doliny w rejonie osiedla Zielona Górka; drugi ciek wprowadza wody od strony południowej i ma charakter odbiornika wód burzowych od strony południowej obszaru zlewni; trzeci ciek prowadzi wody pochodzące z odwadniania podmokłych terenów z obszarów wschodnich jeziora; czwarty ciek to odcinek od zabudowań osady Track do linii brzegowej jeziora. Jeden powierzchniowy punktowy wypływ wód z jeziora Track znajduje się po północno-wschodniej stronie jeziora w pobliżu osady Track; ma on naturalny spadek koryta i prowadzone są nim nadmierne wody z jeziora.



Zdjęcie. Jezioro Track położone w bliskim sąsiedztwie obszaru opracowania.

Z uwagi na skalę planowanej zabudowy oraz jej charakter, a także położenie terenu nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanej zabudowy na stan wód jeziora Track.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

Teren objęty opracowaniem nie jest objęty prawnymi formami ochrony przyrody o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. Najbliższe obszary objęte ochroną prawną zlokalizowane są: w odległości około 2 km na północ Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, w odległości około 4 km na wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego, w odległości około 5 km na południe Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, w odległości około 7 km na południe Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Napiwodzko-Ramucka (PLB280007), w odległości około 11 km na południowy-zachód Specjalny Obszar Ochrony Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH28005, w odległości około 11 km na południowy-zachód Rezerwat Las Warmiński im. prof. Benona Połakowskiego, w odległości około 6 km na zachód Rezerwat Mszar, w odległości około 8 km na północny-zachód Rezerwat Redykajny, w odległości około 8 km na wschód użytek ekologiczny Łęgajny, w odległości około 6 km na południowy-wschód użytek ekologiczny Bogdany.

Ochrona przyrody w granicach terenu objętego projektem planu nie musi być sprzeczna z realizacją inwestycji i rozwojem gospodarczym. W ustaleniach projektu planu wprowadzono zapis, że w granicach terenu zabrania się lokalizowania obiektów produkcji rolnej oraz służących do chowu i hodowli zwierząt, tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów czasowych wystaw i imprez plenerowych oraz obiektów dopuszczonych postanowieniami szczegółowymi, wolnostojących garaży lub zespołów garaży jednokondygnacyjnych, z uwzględnieniem zapisów szczegółowych dla poszczególnych terenów. W odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do mogących oddziaływać na środowisko wprowadzono zapis, że dopuszcza się ich realizację zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na etapie opracowywania projektu planu miejscowego nie określa się jaki rodzaj inwestycji realizowany będzie na przedmiotowym terenie, a jedynie wskazuje możliwe kierunki rozwoju zabudowy. Rzetelna analiza oddziaływania planowanej zabudowy na środowisko, w tym sąsiedztwo jest możliwa w przypadku realizacji konkretnej inwestycji posiadającej wymiar materialny, czyli w przypadku procedury oceny oddziaływania inwestycji na środowisko (OOS), procedury zupełnie innej niż strategiczna ocena oddziaływania na środowisko (ocena projektu planu), bo przeprowadzanej dla konkretnej inwestycji posiadającej projekt zagospodarowania terenu z dokładnie określoną lokalizacją i pełnymi, szczegółowymi danymi oraz parametrami projektowanej inwestycji. Zgodnie z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko zostały skatalogowane na podstawie załączników I i II dyrektywy 85/337/EWG oraz z uwzględnieniem krajowych reguł prawnych dotyczących podejmowania przedsięwzięć w ogóle – w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Wśród nich wyróżniono m.in. przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto zgodnie z ustawową delegacją (i treścią dyrektywy) w rozporządzeniu określono przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko opisano w rozporządzeniu jako: obiekty, procesy (instalacje), w sposób łączny (obiekt i proces).

Ponieważ na etapie opracowywania projektu planu nie ma informacji dotyczących wielkości i gabarytów zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy, powierzchni

użytkowej, a także sposobu wykorzystania obiektów oraz przewidywanych instalacji, nie ma możliwości określenia wpływu planowanej zabudowy na stan środowiska. Oceny takiej będzie można dokonać znając konkretne parametry inwestycji.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić: Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć. Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi. Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu. Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe w tym Polityka ekologiczna Państwa 2030. Podstawowym celem określonym w dokumencie jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju

(mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.: w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się; w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach. Szczególny nacisk został położony na działania mające na celu poprawę jakości powietrza poprzez ograniczenie niskiej emisji. Jednocześnie na znaczeniu zyskują również działania związane z adaptacją do zmian klimatu, a ich celem jest przeciwdziałanie występowania miejskich wysp ciepła oraz rozbudowa terenów zieleni i powszechniejsze retencjonowanie wody na terenach miast i wsi. Część z celów znajduje swoje odzwierciedlenie w zapisach omawianego w prognozie projektu mpzp tj.: zrównoważone użytkowanie zasobów wodnych oraz ochrona przed powodzią i suszą poprzez odpowiednie zapisy w projekcie planu ustalający odprowadzanie wód opadowych i roztopowych; utrzymanie zieleni poprzez wydzielenie terenu zieleni naturalnej oraz ustalenie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej terenu.

Podstawowym dokumentem strategicznym polityki regionalnej państwa w perspektywie do 2030 r. jest Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2030. Strategia jest zbiorem wspólnych wartości, zasad współpracy rządu i samorządów oraz partnerów społeczno-gospodarczych na rzecz rozwoju kraju i województw. Dokument określa systemowe ramy prowadzenia polityki regionalnej zarówno przez rząd wobec regionów, jak i wewnątrzregionalne. KSRR 2030 kładzie nacisk na zrównoważony rozwój całego kraju, czyli zmniejszanie dysproporcji w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego różnych obszarów, głównie miejskich i wiejskich. Przedmiotowy projekt mpzp wpisuje się w projekty oraz działania z związane z rozwojem infrastruktury, adaptacji do zmian klimatu i planowania przestrzennego, w tym m.in.: uzupełnienie i dostosowanie infrastruktury technicznej (energetycznej, telekomunikacyjnej, wodnokanalizacyjnej) i społecznej na potrzeby rozwoju gospodarczego i mieszkańców; racjonalne gospodarowanie przestrzenią i zapobieganie konfliktom dla osiągnięcia ładu przestrzennego i dostosowania przestrzeni lokalnej lub wykorzystania istniejących uwarunkowań (np. przyrodniczych) do potrzeb zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego, a także działania na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska.

Dokumentem o charakterze strategicznym przenoszącym założenia i cele zawarte w tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej jest Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoly (Dz.U. z 2016 r. poz. 1959). Plan ten jest narzędziem planistycznym, stanowiącym pewnego rodzaju fundament przy podejmowaniu decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem nie pogarszania ich stanu. Dla JCWP, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym celem środowiskowym będzie utrzymanie tego

stanu/potencjału. Ze względu na istotne różnice między naturalnymi oraz silnie zmienionymi i sztucznymi częściami wód, zróżnicowano cele środowiskowe wymagane do osiągnięcia dla poszczególnych rodzajów wód. W przypadku naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, a w przypadku wód silnie zmienionych i sztucznych – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. W obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu lub potencjału wymagane jest jednocześnie utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

W kontekście analizowanego projektu planu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla jednolitej części wód powierzchniowych PLRW7000185844958 *Dopływ z jeziora Trackiego* oraz jednolitej części wód podziemnych PLGW700020. Aktualny stan JCPW PLRW7000185844958 określany jest jako dobry (w tym dobry stan ekologiczny i chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażona. Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej oraz realizacja KPOŚK. Natomiast wśród działań uzupełniających dla JCWP wskazano opracowanie warunków korzystania z wód zlewni oraz zapewnienie ciągłości rzek i potoków poprzez udrożnienie obiektów stanowiących przeszkodę dla migracji ryb. Aktualny stan ilościowy i chemiczny JCWPd PLGW700020 określany jest jako dobry; celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry chemiczny i ilościowy; celem dodatkowym jest nie pogorszenie jakości wody do spożycia; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określana jest jako niezagrażona. Analizując wpływ realizacji ustaleń projektu planu miejscowego na osiągnięcie celów środowiskowych dla wspomnianych JCWP i JCWPd nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania w tym zakresie. Do projektu planu wprowadzono zapisy w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków sanitarnych, odprowadzania wód opadowych i roztopowych.

Aktualizacja Programu Wodno – Środowiskowy Kraju (aPWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Ramowej Dyrektywie Wodnej w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele: niepogarszanie stanu części wód; osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych; spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych; zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji. Celem *Aktualizacji Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu. W projekcie planu przewidziano następujące rozwiązania tj.: zaopatrzenie w wodę poprzez zbiorowy system istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej; odprowadzanie ścieków sanitarnych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, rowów melioracyjnych lub zbiorników wodnych, pełniących funkcje retencyjne, po ich podczyszczeniu, zgodnie z przepisami odrębnymi; zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp.) w granicach nieruchomości, a w przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji.

Celem *Aktualizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych* jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych* jest dokumentem strategicznym, w którym oszacowano potrzeby i określono działania na rzecz wyposażenia aglomeracji miejskich i wiejskich o RLM większej od 2000, w systemy kanalizacyjne i oczyszczalnie ścieków komunalnych. Program koordynuje działania gmin i przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych w realizacji infrastruktury sanitarnej na ich terenach.

Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że: budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków; w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne; wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie. W projekcie planu przewidziano rozwiązania zgodne z założeniami Krajowego programu (...) tj.: zaopatrzenie w wodę poprzez zbiorowy system istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej; odprowadzanie ścieków sanitarnych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, rowów melioracyjnych lub zbiorników wodnych, pełniących funkcje retencyjne, po ich podczyszczeniu, zgodnie z przepisami odrębnymi; zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp.) w granicach nieruchomości, a w przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r. w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie”. Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa”. Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych: I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń. II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej. III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej. IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziałyującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej. VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej. VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej. VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody. Wydzielenie terenów zieleni oraz ustalenie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej terenu wpisuje się w zapewnienie zachowania bioróżnorodności regionu.

Dalekosiężnym celem Krajowego Planu Gospodarki Odpadami jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne. Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi: ZPO; zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów; dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów; osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych. Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów. Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Krajowego Planu Gospodarki Odpadami, ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym właściwymi uchwałami Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn. Ponadto wprowadzono zakaz prowadzenia działalności związanej z przetwarzaniem odpadów w tym składowisk odpadów.

Uchwalenie przedmiotowego projektu planu miejscowego pozwala na prowadzenie odpowiedniej gospodarki przestrzennej, biorącej pod uwagę interes gminy i społeczności lokalnej, przy uwzględnieniu zasobów przyrodniczych.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

W granicach obszaru objętego projektem planu tereny elementarne przeznaczono tereny aktywności gospodarczej (1AG), tereny usługi i handlu (2UH), zieleń nieurządzoną (3ZNN), zieleń izolacyjną (4ZI) oraz teren drogi ekspresowej (5KDS).

W ustaleniach projektu planu wprowadzono zapis, że w granicach obszaru objętego planem miejscowym zabrania się lokalizowania obiektów produkcji rolnej oraz służących do chowu i hodowli zwierząt, tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów czasowych wystaw i imprez plenerowych oraz obiektów dopuszczonych ustaleniami szczegółowymi, wolnostojących garaży lub zespołów garaży jednokondygnacyjnych, z uwzględnieniem zapisów szczegółowych dla poszczególnych terenów. W odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do mogących oddziaływać na środowisko wprowadzono zapis, że dopuszcza się ich realizację zgodnie z przepisami odrębnymi. Na etapie opracowywania projektu planu miejscowego nie określa się jaki rodzaj inwestycji realizowany będzie na przedmiotowym terenie, a jedynie wskazuje możliwe kierunki rozwoju zabudowy. Rzetelna analiza oddziaływania planowanej zabudowy na środowisko, w tym sąsiedztwo jest możliwa w przypadku realizacji konkretnej inwestycji posiadającej wymiar materialny, czyli w przypadku procedury oceny oddziaływania inwestycji na środowisko (OOS), procedury zupełnie

innej niż strategiczna ocena oddziaływania na środowisko (ocena projektu planu), bo przeprowadzanej dla konkretnej inwestycji posiadającej projekt zagospodarowania terenu z dokładnie określoną lokalizacją i pełnymi, szczegółowymi danymi oraz parametrami projektowanej inwestycji. Zgodnie z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko zostały skatalogowane na podstawie załączników I i II dyrektywy 85/337/EWG oraz z uwzględnieniem krajowych reguł prawnych dotyczących podejmowania przedsięwzięć w ogóle – w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Wśród nich wyróżniono m.in. przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto zgodnie z ustawową delegacją (i treścią dyrektywy) w rozporządzeniu określono przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko opisano w rozporządzeniu jako: obiekty, procesy (instalacje), w sposób łączny (obiekt i proces).

Ponieważ na etapie opracowywania projektu planu nie ma informacji dotyczących wielkości i gabarytów zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy, powierzchni użytkowej, a także sposobu wykorzystania obiektów oraz przewidywanych instalacji, nie ma możliwości określenia wpływu planowanej zabudowy na stan środowiska. Oceny takiej będzie można dokonać znając konkretne parametry inwestycji.

W projekcie planu uwzględniono niezbędny dla zapewnienia właściwych warunków użytkowania rozwój infrastruktury technicznej, której niedostatek jest jednym z bardziej istotnych problemów właściwego stanu ochrony środowiska. W projekcie planu znalazło się szereg ustaleń dotyczących ochrony środowiska, które w sposób bezpośredni i pośredni wpływają korzystnie na środowisko przyrodnicze oraz warunki życia i zdrowia ludzi. Ustalenia te dotyczą m.in. ochrony powietrza i preferencji źródeł niskoemisyjnych oraz ekologicznych, ochrony wód, powierzchni ziemi i gleby, ochrony przed hałasem. Także bezpośrednio wyrażone zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami oraz warunkami zaopatrzenia w energię elektryczną, gaz i ciepło. Zapisy te docelowo dążą do zapewnienia wysokiej jakości użytkowania obiektów poprzez zapewnienie dostępu do infrastruktury technicznej.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego odnoszą się nie tylko do środowiska przyrodniczego, ale odgrywają również rolę w kształtowaniu środowiska życia człowieka oraz jakości jego życia. W myśl przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* znaczące oddziaływanie na środowisko oznacza także znaczące oddziaływanie na zdrowie ludzi, o którym można mówić w sytuacji, gdy przekraczane są standardy emisyjne oraz dopuszczalne normy hałasu i promieniowania elektromagnetycznego.

W granicach terenu objętego opracowaniem zlokalizowane są linie elektroenergetyczne wysokiego i średniego napięcia tj.: napowietrzna linia elektroenergetyczna o napięciu 220 kV relacji Olsztyn I - Włocławek Azoty, dla której wyznaczono pas technologiczny o szerokości 25 m od osi linii w obie strony; napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15kV, dla których wyznaczono pasy ochrony funkcyjnej terenu o szerokości 7 m od osi linii w obie strony (5 m od skrajnego przewodu linii). Ponadto w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego planem przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV, dla której wyznaczono pas ochrony funkcyjnej terenu o szerokości 18,5 m od osi linii w obie strony.

W trakcie eksploatacji oddziaływanie linii elektroenergetycznych na środowisko sprowadzić można do zakłóceń radioelektrycznych, hałasu i ujemnego wpływu na organizmy żywe.

Zakłócenia radiowo-telewizyjne są wynikiem wyładowań niezupełnych (ulotowych) lub też zupełnych czyli iskrowych. Pomimo zastosowania m.in. przewodów wiązkowych, które mają na celu eliminowanie ulotu elektrycznego, powstają niekiedy wyładowania zupełne na izolatorach, pomiędzy przewodami i drutami wiązkowymi, a elementami metalowymi osprzętu izolatorów oraz w uszkodzonych urządzeniach stacyjnych. Mają one źródło w lokalnych uszkodzeniach wynikających z niewłaściwego montażu linii, takich jak: złe styki poszczególnych ogniw w łańcuchach izolatorów lub w zaciskach, pozostawienie ostrych części osprzętu, uszkodzenia przewodów w czasie montażu itp. Zakłócenia radioelektryczne generowane przez linię elektroenergetyczną zależą od natężenia pola elektrycznego na powierzchni wiązki.

Hałas generowany przez linię elektroenergetyczną jest związany ze zjawiskiem ulotu, a jego natężenie zależy od warunków pogodowych; w warunkach dobrej pogody poziom hałasu jest znacznie niższy niż w warunkach opadu deszczowego czy mgły. Dopuszczalny poziom hałasu powodowanego przez napowietrzne linie energetyczne zawiera się aktualnie, w zależności od przeznaczenia terenu w granicach 45–60 dB.

Oddziaływanie napowietrznych linii elektroenergetycznych na żywe organizmy związane jest głównie z oddziaływaniem pola elektromagnetycznego, gdyż organizmy wytworzyły pewien stopień adaptacji do naturalnych pól, natomiast nie udało się to prawdopodobnie w stosunku do źródeł sztucznych.

Analizując wpływ niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego na organizmy żywe można wyróżnić trzy rodzaje sprzężeń: bezpośrednie, pośrednie i przetworzone. Sprzężenie bezpośrednie następuje wtedy, gdy człowiek odbiera wprost energię elektryczną, podobnie jak antena. Dopuszczalna wartość prądu, jaka może przepłynąć przez człowieka w sposób długotrwały wynosi 1–10 μ A. Sprzężenie pośrednie ma miejsce wówczas, gdy energia elektryczna przenoszona jest np. przez konstrukcje metalowe, maszyny, pojazdy. Sprzężenie przetworzone powstaje na skutek przemiany energii pola elektrycznego (50 Hz) na inne formy zagrażające człowiekowi – tzw. wyładowaniom koronowym na powierzchni przewodów wysokiego napięcia towarzyszy hałas i promieniowanie jonizujące (jonizacja powietrza).

Nie zmienia to jednak faktu, że urządzenia te na obecnym poziomie cywilizacyjnym są niezbędne ze społeczno-gospodarczego punktu widzenia. Współczesna nauka nie potrafi jednoznacznie określić, jakie natężenie pola elektromagnetycznego jest dla człowieka całkowicie bezpieczne, gdyż skutki mogą się sumować i ujawnić dopiero w następnych pokoleniach. Ponadto wrażliwość na nie ludzi jest różna. Nie ulega jednak wątpliwości, że problem trasowania linii elektroenergetycznych, przede wszystkim wysokich napięć ma istotne znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa człowieka oraz funkcjonowania ekosystemów.

Projekt planu wprowadza ochronę przed promieniowaniem elektromagnetycznym i zapewnia odpowiedni poziom promieniowania niejonizującego zgodnie z obowiązującymi przepisami, w związku z powyższym nie prognozuje się znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko.

Oddziaływanie na zdrowie ludzi może wystąpić na etapie realizacji zabudowy w wyniku transportu samochodami materiałów budowlanych i ludzi na place budów oraz wywozu urobku z wykopów pod fundamenty budynków. Uciążliwości związane z oddziaływaniem transportu samochodowego, tj. zanieczyszczenie atmosfery (spaliny i pylenie z dróg) i hałas będą ograniczone przestrzennie (otoczenie dróg) i czasowo (do okresu budowy).

W granicach terenu elementarnego oznaczonego symbolem 1AG występuje zbiornik wodny będący siedliskiem płazów. Warto podkreślić, że płazy spełniają bardzo ważną rolę w środowisku przyrodniczym. Odżywiają się one głównie zwierzętami bezkręgowymi, w tym uciążliwymi dla człowieka (komarami, meszkami, ślimakami) i stanowią jeden z istotniejszych czynników utrzymujących równowagę ekologiczną wśród tej grupy zwierząt. Są źródłem wysokiej jakości białka zwierzęcego dla wielu gatunków zwierząt, takich, jak zaskroniec, czapla, bocian, tchórz, borsuk, wydra. Płazy są również dobrymi wskaźnikami stanu środowiska – bioindykatorami, ich populacje silnie reagują na zanieczyszczenie gleby i wody metalami ciężkimi, pestycydami, węglowodorami itp.

Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową. Wszelkie działania mające znamiona znęcania się nad zwierzętami są rozpatrywane jako przestępstwo, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o ochronie zwierząt*.

W przypadku konieczności likwidacji zbiorników wodnych zaleca się prace prowadzić pod nadzorem herpetologicznym mającym na celu ograniczenie wpływu ewentualnej zabudowy na lokalne populacje płazów. Odpowiednim terminem prac budowlanych w obrębie i w sąsiedztwie zbiorników wodnych jest okres od 1 listopada do 1 marca. W przypadku stwierdzenia wystąpienia płazów w zbiornikach wodnych i ich rozrodu zaleca się, aby osobniki wraz ze skrzekiem przenieść poza teren inwestycji do pobliskich zbiorników wodnych zasiedlonych przez płazy. Ponadto na etapie realizacji zabudowy wskazanym jest zabezpieczyć teren budowy przed przedostawaniem się drobnych zwierząt, w tym płazów poprzez wykonanie tymczasowego ogrodzenia wykonanego w miejscach przebiegu lokalnych szlaków wiodących w kierunku zbiorników wodnych. Ogrodzenia zaleca się wykonać przed okresem wiosennych migracji w celu uniemożliwienia płazom dostępu do zbiorników.

Realizacja zabudowy i ogrodzenie terenów może niekorzystnie wpłynąć na migrujące zwierzęta, w tym płazy. W bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego opracowaniem od strony północnej zlokalizowany jest zbiornik wodny stanowiący siedliska płazów. Negatywnymi konsekwencjami lokalizacji zabudowy może być na etapie budowy i funkcjonowania obiektów utrata żerowisk oraz płoszenie zwierząt w rejonie inwestycji. Przekształcenie każdej powierzchni otwartej oznacza pomniejszenie areалу występowania i żerowania pewnych grup zwierząt, co oznacza ograniczenie rozwoju danych populacji. Ponadto pojawienie się zabudowy wiąże się z penetracją terenu na obszarze znacznie większym niż wyznaczonym granicami projektu planu, dochodzi do zwiększania liczby osób, maszyn, urządzeń oraz zwierząt związanych z człowiekiem, których aktywność obejmuje także obszary przyległe. W konsekwencji zwierzęta wycofują się, bądź zmieniają dotychczasowe szlaki migracyjne, jednakże w ich miejsce pojawiają się inne gatunki akceptujące zastany stan.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu i realizacji inwestycji może zająć konieczność usunięcia drzew lub krzewów, jednakże na obecnym etapie opracowywania dokumentu nie ma możliwości określenia ich ilości i gatunków. Zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu przed jego wydaniem dokonuje oględzin w zakresie występowania w ich obrębie gatunków chronionych, a w przypadku stwierdzenia, że usunięcie drzewa lub krzewu spowoduje naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych, postępowanie zawiesza się do czasu przedłożenia zezwolenia na czynności podlegające zakazom w stosunku do tych gatunków. Jednakże, zgodnie z art. 83f cytowanej ustawy, przepisów art. 83 nie stosuje się do m.in.: 1) krzewu albo krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²; 2) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza: a) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego, b) 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz płatanu klonolistnego, c) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew; 3a) drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej; 3b) drzew lub krzewów usuwanych w celu

przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego; 3) drzew lub krzewów owocowych, z wyłączeniem rosnących lub na terenach zieleni; 4) prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia; 5) drzew lub krzewów stanowiących złomy lub wywroty usuwanych przez: a) jednostki ochrony przeciwpożarowej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, właścicieli urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego, zarządców dróg, zarządców infrastruktury kolejowej, gminne lub powiatowe jednostki oczyszczania lub inne podmioty działające w tym zakresie na zlecenie gminy lub powiatu, b) inne podmioty lub osoby, po przeprowadzeniu oględzin przez organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, potwierdzających, że drzewa lub krzewy stanowią złom lub wywrot; 6) drzew lub krzewów należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f.

W przypadku, o którym mowa w art. 83f ust. 1 pkt 3a (drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej) ustawy o *ochronie przyrody*, właściciel nieruchomości jest obowiązany dokonać zgłoszenia do organu, o którym mowa w art. 83a ust. 1, zamiaru usunięcia drzewa, jeżeli obwód pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm przekracza: 1) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego; 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego; 3) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew. Organ, o którym mowa w art. 83a ust. 1, może wnieść sprzeciw w przypadku: 1) lokalizacji drzewa: a) na nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, b) na terenie przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na zieleni lub chronionym innymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, c) na terenach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5; 2) spełnienia przez drzewo kryteriów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 3.

Należy wspomnieć, że zgodnie z art. 90 w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* usunięcie drzew z nieruchomości stanowiących własność gminy może nastąpić po wyrażeniu zgody przez starostę, z zastrzeżeniem (ust. 2), że jeżeli prezydent miasta na prawach powiatu sprawuje funkcję starosty, zgodę wyraża marszałek województwa. Ponadto zgodnie z art. 83a ust. 1 pkt. 2a w/w ustawy usunięcie drzew w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, musi być uzgodnione z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Z uwagi, że zadrzewienia mogą stanowić potencjalne miejsca lęgowe, schronień i miejsc rozrodu ptaków wskazanym jest, aby ewentualna wycinka drzew prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody*. Wszelkie działania mające znamiona znęcania się nad zwierzętami są rozpatrywane jako przestępstwo, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o *ochronie zwierząt*.

Inwestycje będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, lokalną zmianą stosunków wodnych i kierunków spływu powierzchniowego, a także zmniejszeniem areалу terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi do jej zwięzłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich. Możliwe jest zanieczyszczenie gleby na etapie budowy inwestycji na skutek niewłaściwego dysponowania odpadami, bądź wyciekami substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn.

W granicach obszaru objętego projektem planu rzeźba terenu została silnie zmieniona w związku z urządzeniem toru motokrosowego. Budowa obiektów kubaturowych jak i urządzenie ciągów komunikacyjnych będzie wymagało przeprowadzenia prac niwelacyjnych. Na etapie sporządzenia planu miejscowego nie ma

możliwości określenia zakresu prac i ich wielkości, ponieważ będzie to uzależnione od wielu czynników m.in.: od rodzaju i wielkości zabudowy czy lokalizacji zabudowy. Konsekwencje prowadzonych robót ziemnych mogą zasięgiem wykraczać poza granice obszaru projektu planu. Ziemia z wykopów powinna być właściwie zagospodarowana, dlatego też konieczna jest rzetelna kontrola wszystkich etapów realizacji danej inwestycji. W celu złagodzenia skutków realizacji inwestycji wskazane jest wykorzystanie próchnicznej warstwy gleby.

Ukształtowanie terenu objętego opracowaniem nie stanowi jednakże przeciwwskazań do lokalizacji zabudowy. Zgodnie z ustawą Prawo budowlane art. 5 ust. 1 „Obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: pkt. 1 spełnienie wymagań podstawowych dotyczących: (między innymi) litera a) bezpieczeństwa konstrukcji (...)”. Zgodnie z art. 6 powyższej ustawy: „Dla działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymaganiami art. 5 ust. 1–2b, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych”. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy „Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się: warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie oraz warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych”. Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy Prawo budowlane art. 17 są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla każdego z w/w uczestników procesu budowlanego określono prawa i obowiązki.

Niewątpliwie pełna realizacja ustaleń projektu planu będzie miała wpływ na gospodarkę odpadami – wytwarzanie odpadów zarówno na etapie realizacji (jako oddziaływanie chwilowe) i funkcjonowania (jako oddziaływanie stałe). Okresowe, zwiększone oddziaływanie w zakresie gospodarki odpadami będzie zachodzić na etapie realizacji inwestycji. Na etapie budowy inwestycji mogą powstawać następujące typy odpadów: materiały, takie jak: szkło, drewno, papier, tworzywa sztuczne; odpady asfaltowe; odpady z betonu, gruzu, gipsu, materiałów ceramicznych; gleba i ziemia; odpady komunalne. Odpady powstałe w trakcie budowy powinny być w pierwszej kolejności wtórnie wykorzystane, bądź usuwane i zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Działaniami prewencyjnymi w zakresie potencjalnego negatywnego oddziaływania gospodarki odpadami oraz pośrednio ochrony środowiska są przepisy znajdujące się w projekcie planu. Projekt planu w zakresie gospodarki odpadami zakazuje prowadzenia działalności związanej z przetwarzaniem odpadów w tym składowisk odpadów oraz nakazuje gospodarowanie odpadami zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym właściwymi uchwałami Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn.

Podstawowym obowiązkiem wytwarzającego odpady jest właściwe gospodarowanie odpadami. Oznacza to, że prowadzona działalność winna ograniczać ilość wytwarzanych odpadów oraz ograniczać stopień ich uciążliwości. Podstawowym zadaniem wytwarzającego odpady jest ich selekcja oraz zapewnienie właściwego sposobu magazynowania do czasu kiedy trafią do odzysku, unieszkodliwienia lub na składowisko. Działania takie wymagają wcześniejszego zapewnienia i przygotowania miejsca do gromadzenia odpadów i ich magazynowania.

Dla przyszłych inwestycji na etapie opracowania projektu budowlanego należy założyć stosowanie takich technologii, które pozwolą utrzymać na możliwie najniższym poziomie ilości powstających odpadów oraz które zmniejszają ewentualne zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz środowiska tj.: odzysk większości powstających odpadów, segregację powstających odpadów, wydzielenie odpadów wtórnych, ograniczenie ilości odpadów przeznaczonych do składowania.

Zgodnie z art. 2 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku *o odpadach* (Dz.U. 2020 poz. 797 ze zm.), przepisów tej ustawy nie stosuje się m.in. do: niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty; gruntu w pierwotnym położeniu (w miejscu), w tym niewydobytej zanieczyszczonej gleby, i budynków trwale związanych z gruntem; biomasy w postaci: a) odchodów podlegających przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009”, b) słomy, c) innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej – wykorzystywanej w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii z takiej biomasy za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi; produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym produktów przetworzonych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem tych, które są odpadami przewidzianymi do składowania na składowisku odpadów albo do przekształcania termicznego lub do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz lub w kompostowni, zgodnie z tym rozporządzeniem; zwłok zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009.

Głównym odpadem powstającym na etapie budowy są gleba i ziemia, które zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w *sprawie katalogu odpadów* (Dz. U. z 2020 poz. 10) oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w *sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami* (Dz. U. 2015 poz. 796) mogą zostać zagospodarowane na etapie realizacji inwestycji lub mogą zostać przekazane innym podmiotom do wykorzystania w innej lokalizacji, zgodnie z wymogami rozporządzeń. Postępowanie z warstwą rodzajną gleb regulują przepisy szczegółowe (ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych) zobowiązujące inwestora do zachowania warstwy i użycia jej w rekultywacji terenu. Wykonanie zapisów obowiązującego prawa winno być w tym zakresie egzekwowane w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie opisywanego projektu planu. Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Łyny, Węgorapy, w Obszarze Dorzecza Pregoła, Świeża, Jarft dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoły (Dz.U. z 2016 r. poz. 1959). Obszar znajduje się w zasięgu jednolitej części wód podziemnych o kodzie PLGW700020; Ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; stan ogólny określany jest jako dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego określana jest jako niezagrażona. Wśród działań podstawowych zalecanych dla JCWPd w aktualizacji programu wodno-środowiskowego jest coroczne raportowanie pomiarów ilości eksploatowanych wód podziemnych przez właściciela/ użytkownika. Obszar leży w zasięgu naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW7000185844958 *Dopływ z jeziora Trackiego*. Przedmiotowa JCWP nie jest monitorowana. Aktualny stan JCPW określany jest jako dobry (w tym dobry stan ekologiczny i chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażona. Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej oraz realizacja KPOSK. Natomiast wśród działań uzupełniających dla JCWP wskazano opracowanie warunków korzystania z wód zlewni.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty

opracowaniem znajdują się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 (fragment) o nazwie „Olsztyn” (Zbiornik międzymorenowy Olsztyn).

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Do projektu planu wprowadzono zapisy w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków, wód opadowych i roztopowych; a także wydzielono tereny zieleni wspomagające prawidłową gospodarkę wodami. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na którą pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazanym jest, aby wody opadowe były zatrzymywane na terenie na którym spadły i powolnie infiltrowały do gruntu.

Nieuniknionym jest wytwarzanie pewnej ilości ścieków bytowych podczas prowadzonych prac budowlanych, dlatego też w celu zabezpieczenia środowiska przed powstaniem i przenikaniem tego rodzaju ścieków do wód i gruntu, na czas prowadzonych prac należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne. Ścieki zgromadzone w ww. zbiornikach powinny być wywożone systematycznie do oczyszczalni ścieków. Nie ma możliwości podania ilości ścieków bytowych związanych z trwaniem fazy realizacyjnej, związane jest to z nieokreśloną liczbą pracowników oraz brakiem określenia dokładnej ilości czasu potrzebnego na realizację prac.

Realizacja inwestycji nie może prowadzić do zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkoda dla gruntów sąsiednich, w tym zalewaniem okolicznych gruntów. Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska. Należy pamiętać, że zgodnie z ustawą Prawo wodne właściciel gruntu nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkoda dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności.

Klimat jest jednym z elementów środowiska najbardziej wrażliwych na zmiany w sposobie zagospodarowania i użytkowania terenu. Urbanizacja prowadzi do powstawania zanieczyszczeń, a także zmian opadów atmosferycznych, cyrkulacji powietrza oraz lokalnego rozkładu ciepła. Z kolei, skala i obszar oddziaływania wymienionych czynników zależą w bezpośredni sposób od układu urbanistycznego, architektonicznego osiedla. Siła wprowadzanych zmian i zmiana struktury krajobrazu będzie zależna od realizacji indywidualnych inwestycji i zagospodarowania poszczególnych terenów elementarnych. W wyniku uszczelnienia powierzchni ziemi może dochodzić do zmiany warunków termiczno-wilgotnościowych i anemologicznych (przewietrzania).

W granicach obszaru objętego projektem planu oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską, dlatego też nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na zabytki i dobra materialne.

Nie przewiduje się negatywnego wpływu na tereny objęte prawnymi formami ochrony przyrody, w tym na obszary Natura 2000.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska oraz racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza. Pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszary Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

W celu ograniczenia niekorzystnego potencjalnego wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się zwrócić uwagę na poniższe uwagi.:

- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.
- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych; odpady wytworzone podczas realizacji zabudowy w miarę możliwości należy zagospodarować we własnym zakresie, a w przypadku braku takiej możliwości przekazać je podmiotom posiadającym odpowiednie uregulowania prawne w zakresie gospodarki odpadami; w przypadku wytworzenia odpadów niebezpiecznych, należy zapewnić sposób ich bezpiecznego magazynowania dla

środowiska oraz transport, który powinien odbywać się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 154); w przypadku konieczności magazynowania odpadów i materiałów budowlanych w miejscu realizacji zabudowy, należy zadbać o ich zabezpieczenie przed możliwością rozmoczenia (np. z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych) oraz przed możliwością spływu wymytych z nich substancji do środowiska gruntowo-wodnego, natomiast miejsca ich magazynowania wyznaczyć poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym; odpady których składowanie mogłoby przyczynić się do zanieczyszczenia gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, powinny być składowane w szczelnych kontenerach budowlanych, zabezpieczonych przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych, odpady których składowanie nie będzie wiązać się z zanieczyszczeniem, powinny być również zabezpieczone przed oddziaływaniem atmosferycznym, jednak dopuszcza się ich składowanie poza szczelnymi kontenerami budowlanymi.

- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchniczej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Należy pamiętać, że w przypadku stwierdzenia występowania miejsc lęgowych, schronień i miejsc rozrodu zwierząt zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- W przypadku konieczności likwidacji zbiorników wodnych zaleca się prace prowadzić pod nadzorem herpetologicznym mającym na celu ograniczenie wpływu ewentualnej zabudowy na lokalne populacje płazów. Odpowiednim terminem prac budowlanych w obrębie i w sąsiedztwie zbiorników wodnych jest okres od 1 listopada do 1 marca. W przypadku stwierdzenia wystąpienia płazów w zbiornikach wodnych i ich rozrodu zaleca się, aby osobniki wraz ze skrzekiem przenieść poza teren inwestycji do pobliskich zbiorników wodnych zasiedlonych przez płazy. Ponadto na etapie realizacji zabudowy wskazanym jest zabezpieczyć teren budowy przed przedostawaniem się drobnych zwierząt, w tym płazów poprzez wykonanie tymczasowego ogrodzenia wykonanego w miejscach przebiegu lokalnych szlaków wiodących w kierunku zbiorników wodnych. Ogrodzenia zaleca się wykonać przed okresem wiosennych migracji w celu uniemożliwienia płazom dostępu do zbiorników.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w

zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 234 ust. 1 ustawy prawo wodne właściciel gruntu o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności (art. 234 ust. 3 cytowanej ustawy).

- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków i ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym, a w przypadku ptaków również z wyłączeniem okresów migracji. W przypadku prowadzenia prac budowlanych w sezonie lęgowym ptaków wskazanym jest, aby były prowadzone pod nadzorem ornitologicznym. W przypadku prowadzenie robót w sezonie lęgowym ptaków oraz w okresach migracji wskazanym jest, aby były prowadzone pod nadzorem herpetologicznym.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.

Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska, a w szczególności warunków użytkowników, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania, nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań i ustaleń zawartych w dokumencie.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego na załączniku graficznym do Uchwały Nr XV/255/19 Rady Miasta Olsztyna z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie skrzyżowania ul. Lubelskiej i ul. Mariana Bublewicza w Olsztynie".

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* prezydent po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko. Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie.

Przedmiotowy plan stanowi zmianę obowiązującego planu miejscowego o nazwie: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego między ulicą Lubelską, linią kolejową a granicą miasta Olsztyn” uchwalonego Uchwałą Nr XXXVIII/492/04 z dnia 29 grudnia 2004 roku. W punkcie 1.4 niniejszej prognozy w formie tabelarycznej przedstawiono zmiany w zagospodarowaniu obszaru tj.: różnice pomiędzy przeznaczeniem terenu określonym w obowiązującym planie miejscowym oraz w projekcie planu miejscowego.

Celem projektu planu jest określenie nowego sposobu zagospodarowania terenów zgodnie z aktualnymi potrzebami. Plan obejmuje obszar o powierzchni około 19,02 ha, obejmujący zasięgiem działki nr 88-17/6, 88-17/7 oraz 88-12/18. Południową granicę obszaru wyznacza pas drogowy ulicy Mariana Bublewicza (w ramach przebiegu drogi ekspresowej S51), zachodnią ulica bez nazwy prowadząca do Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Olsztynie; wschodnią granicą obszaru przebiega po granicy administracyjnej miasta Olsztyna i gminy Purda; od strony północnej granica przebiega wzdłuż zbiornika wodnego i zadrzewień. Teren objęty opracowaniem obejmuje zasięgiem pas drogowy ulicy Mariana Bublewicza oraz teren toru motokrosowego. W części południowo-zachodniej zlokalizowany jest niewielki zbiornik wodny. Przez wschodnią część obszaru w kierunku północ-południe przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia; przez centralną część obszaru w kierunku wschód-zachód przebiega linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Ponadto w części wschodniej znajduje się stacja redukcyjna gazu. Z uwagi na istniejący sposób zagospodarowania tj. tor motokrosowy deniwelacje terenu sięgają miejscami ok. 9 m. W granicach obszaru objętego opracowaniem nie stwierdzono występowania gatunków roślin objętych ochroną gatunkową. Na obszarze dominują zbiorowiska roślinności synantropijnej i ruderalnej oraz antropogenicznej. W części północno-wschodniej terenu występują zbiorowiska roślinności leśnej, natomiast w części południowej zbiorowiska roślinności wodnej i wodolubnej. W granicach obszaru stwierdzono występowania m.in. następujących roślin naczyniowych: babka zwyczajna, bniec biały, bylica polna, farbownik lekarski, glistnik jaskółcze ziele, gwiazdnica wielkokwiatowa, komonica zwyczajna, kostrzewa łąkowa, mniszek pospolity, nawłóć pospolita, perz właściwy, pięciornik gęsi, koniczyna łąkowa, niezapominajka błotna, życica trwała, turzyca nibyciborowata, skrzyp błotny, skrzyp polny, wyka ptasia, koniczyna polna, kostrzewa czerwona, pokrzywa zwyczajna, poziomka pospolita, tasznik pospolity, trybula leśna, wiechlina łąkowa, topola osika, wierzba, sosna, leszczyna, lipa drobnolistna. Na terenach objętych projektem planu występują następujące gatunki fauny: bogatka, sroka zwyczajna, pliszka siwa, krzyżówka. Zbiornik wodny jest siedliskiem płazów tj.: żaba wodna, ropucha szara, żaba trawna. Na obszarach objętych opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego. Zgodnie z informacjami umieszczonymi w Centralnej Bazie Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego najbliższe udokumentowane złoża znajdują się w odległości około 6 km na północny-wschód Złoże Łęgajny, w odległości około 8 km na wschód Złoże Skajboty oraz w odległości około 11 km na południowy-zachód Złoże Ruś. Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Łyny, Węgorapy, w Obszarze Dorzecza Pregoła, Świeża, Jarft dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoły (Dz.U. z 2016 r. poz. 1959). Obszar znajduje się w zasięgu jednolitej części wód podziemnych o kodzie PLGW700020. Ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; stan ogólny określany jest jako dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego określana jest jako niezagrożona. Wśród działań podstawowych zalecanych dla JCWPd w aktualizacji programu wodno-środowiskowego jest coroczne raportowanie pomiarów ilości eksploatowanych wód podziemnych przez właściciela/ użytkownika. Obszar leży w zasięgu naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW7000185844958 *Dopływ z jeziora Trackiego*. Przedmiotowa JCWP nie jest monitorowana. Aktualny stan JCPW określany jest jako dobry (w tym dobry stan ekologiczny i chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrożona. Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej oraz realizacja KPOŚK. Natomiast wśród działań uzupełniających dla JCWP wskazano opracowanie warunków korzystania z wód zlewni. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajdują się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 (fragment) o nazwie „Olsztyn” (Zbiornik międzymorenowy Olsztyn). Teren objęty opracowaniem zakwalifikowany został do obszarów o średnim i wysokim stopniu zagrożenia głównego poziomu wodonośnego wód podziemnych. Poziom zanieczyszczenia wód wynika ze stopnia izolacji, głębokości występowania i typu poziomu wodonośnego. Stopień izolacji głównego użytkowego poziomu wodonośnego na omawianym terenie

określany jest jako izolacja słaba zaś stopień zagrożenia głównego użytkowego poziomu wodonośnego jako średni. Obszar objęty opracowaniem nie jest objęty prawnymi formami ochrony przyrody o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. Najbliższe obszary objęte ochroną prawną zlokalizowane są: w odległości około 2 km na północ Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, w odległości około 4 km na wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego, w odległości około 5 km na południe Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, w odległości około 7 km na południe Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Napiwodzko-Ramucka (PLB280007), w odległości około 11 km na południowy-zachód Specjalny Obszar Ochrony Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH28005, w odległości około 11 km na południowy-zachód Rezerwat Las Warmiński im. prof. Benona Połakowskiego, w odległości około 6 km na zachód Rezerwat Mszar, w odległości około 8 km na północny-zachód Rezerwat Redykajny, w odległości około 8 km na wschód użytek ekologiczny Łęgajny, w odległości około 6 km na południowy-wschód użytek ekologiczny Bogdany.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział 1 – Przepisy porządkowe, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - ustalenia zakresu rysunku planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
- Rozdział 2 – Ustalenia ogółu planu zawierający:
 - określenie przeznaczenia terenów,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu,
 - granice i sposoby zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,
 - szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
 - ustalenia dotyczące szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu,
 - zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - ustalenia dotyczące sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów,
 - ustalenia dotyczące terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.
- Rozdział 3 – Ustalenia szczegółowe planu dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział 4 – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod: Teren aktywności gospodarczej (AG), Teren usług i handlu (UH), Teren zieleni nieurządzonej (ZNN), Teren zieleni izolacyjnej (ZI), Teren drogi ekspresowej (KDS). W punkcie 1.3.3 w formie tabelarycznej zestawiono warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. W granicach obszaru objętego projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzenie zakazu lokalizowania obiektów produkcji rolnej oraz służących do chowu i hodowli zwierząt.
- Wprowadzenie zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów czasowych wystaw i imprez plenerowych oraz obiektów dopuszczonych ustaleniami szczegółowymi.

- Wprowadzenie zakazu lokalizowania wolnostojących garaży lub zespołów garaży jednokondygnacyjnych, z uwzględnieniem zapisów szczegółowych dla poszczególnych terenów, zawartych w §16 ustaleń projektu planu.
- Określenie zasad umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych.
- Wprowadzenie nakazu dostosowania projektu zagospodarowania do istniejących stosunków wodnych.
- Wprowadzenie zapisu o dopuszczeniu realizacji przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzenie nakazu zastosowania środków powodujących zmniejszenie poziomu szkodliwych lub uciążliwych oddziaływań na środowisko w strefie emisji (odpowiednie usytuowanie zabudowy, wały ziemne, zielen izolacyjna, ekrany akustyczne obsadzone roślinami lub inne środki techniczne) pomiędzy AG oraz terenem usług i handlu UH, potencjalnie mogących generować te uciążliwości, a sąsiednimi terenami zabudowy mieszkaniowej (poza granicami planu).
- Wprowadzenie nakazu zagospodarowania terenu wokół drzew w sposób zapewniający ich naturalną vegetację.
- Wprowadzenie nakazu stosowania do nowych nasadzeń, gatunków drzew rodzimych.
- Wprowadzenie zapisu, że w projekcie zagospodarowania terenu powierzchnie biologicznie czynne należy wyznaczać kierując się zasadą, aby w pierwszej kolejności chronić cenne okazy wykształconej zieleni wysokiej i średniej, zielen stabilizującą skarpy oraz chronić tereny pokryte wodami powierzchniowymi.
- Wprowadzenie zapisu o nakazie realizacji parkingów w systemie uwzględniającym 1 drzewo w obrębie parkingów na 4 miejsca parkingowe.
- Wprowadzenie zapisu, że należy dążyć do ograniczenia powierzchni szczelnych, poprzez stosowanie materiałów i technologii ograniczających odpływ wody deszczowej w celu zapobiegania zmniejszeniu naturalnej retencji w zlewni.
- Ustalenie zaopatrzenia w wodę poprzez zbiorowy system istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych.
- Wprowadzenie zapisu, że dopuszcza się budowę nowych zbiorników wodnych.
- Ustalenie odprowadzania ścieków sanitarnych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej.
- Ustalenie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, rowów melioracyjnych lub zbiorników wodnych, pełniących funkcje retencyjne, po ich podczyszczeniu, zgodnie z przepisami odrębnymi; zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp.) w granicach nieruchomości. Należy ograniczyć stosowanie powierzchni szczelnych, poprzez użycie materiałów i technologii ograniczających odpływ wody deszczowej w celu zapobiegania zmniejszeniu naturalnej retencji w zlewni. W przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji.
- Wprowadzenie zapisu, że teren objęty opracowaniem położony jest w zasięgu występowania wstępnie rozpoznanego zbiornika wód podziemnych w Polsce, oznaczonego jako GZWP nr 213 „Olsztyn”, stosuje się przepisy Prawa wodnego w zakresie ochrony zbiorników.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna o napięciu 220 kV relacji Olsztyn I - Włocławek Azoty, dla której tworzy się pas technologiczny o szerokości 25 m od osi linii w obie strony.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15kV, dla których tworzy się pasy ochrony funkcyjnej terenu o szerokości 7 m od osi linii w obie strony (5 m od skrajnego przewodu linii).
- Wprowadzeniu zapisu, że w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego planem przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV, dla

której tworzy się pas ochrony funkcyjnej terenu o szerokości 18,5 m od osi linii w obie strony.

- Wprowadzeniu zapisu, że w pasie technologicznym oraz pasach ochrony funkcyjnej linii elektroenergetycznych wprowadza się ograniczenia w zabudowie, wprowadzaniu nasadzeń drzew i krzewów, wznoszeniu budowli, budowie ogrodzeń, budowie urządzeń komunikacyjnych, składowaniu odpadów, piasku i żwiru oraz przy projektowaniu i realizacji trwałych elementów zagospodarowania terenu w postaci tarasów, małej architektury, urządzeń sportowo-rekreacyjnych, itp.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem zlokalizowana jest sieć gazowa wysokiego ciśnienia DN 150 o maksymalnym ciśnieniu roboczym 5,5 MPa, dla której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości wynoszącej min. 15 m w sąsiedztwie terenu aktywności gospodarczej AG.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem zlokalizowana jest sieć gazowa wysokiego ciśnienia DN 150 o maksymalnym ciśnieniu roboczym 5,5 MPa, dla której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości 4 m, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem zlokalizowana sieć gazowa średniego ciśnienia DN 125 o ciśnieniu gazu nie większym niż 0,4 MPa, dla której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości wynoszącej od 1 m do 30 m, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem zlokalizowana jest sieć gazowa średniego ciśnienia DN 250 o maksymalnym ciśnieniu roboczym do 0,5 MPa, dla której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości 1 m, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Wprowadzenie zapisu, że na obszarze objętym planem projektowana jest sieć gazowa wysokiego ciśnienia DN 300 o maksymalnym ciśnieniu roboczym do 5,5 MPa włącznie, dla której ustala się strefę kontrolowaną wynoszącą 6 m po obu stronach osi planowanego gazociągu.
- Wprowadzenie zapisu, że w strefach kontrolnych gazociągów wprowadza się ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu oraz w podejmowaniu działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji, na podstawie przepisów odrębnych.
- Ustalenie, że zaopatrzenie w ciepło projektowanej zabudowy należy realizować, w pierwszej kolejności w oparciu o miejski system zbiorowego zaopatrzenia w ciepło lub alternatywnie w oparciu o indywidualne systemy w technologiach niskoemisyjnych lub zeroemisyjnych.
- Wprowadzenie zapisu, że zasady gospodarowania odpadami komunalnymi określają właściwe uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będące aktem prawa miejscowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- Wprowadzenie zakazu prowadzenia działalności związanej z przetwarzaniem odpadów w tym składowisk odpadów.
- Wprowadzenie nakazu układania nowo projektowanych linii telekomunikacyjnych oraz elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia jako doziemne.
- Wprowadzenie zapisu, że dopuszcza się układanie nowo projektowanych linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia jako nadziemne.
- Wprowadzenie zapisów w zakresie minimalnej ilości stanowisk postojowych, w tym stanowisk postojowych dla rowerów.

W ustaleniach dotyczących infrastruktury technicznej i komunikacji określono, że powiązanie terenu opracowania z zewnętrznym układem komunikacyjnym będzie następowało z ulicy bez nazwy (działka 88-17/4) oraz istniejącym zjazdem z drogi dojazdowej położonej w granicach pasa drogowego drogi ekspresowej S 51 (teren 5 KDS), zgodnie z warunkami szczegółowymi dla poszczególnych terenów. W projekcie planu wprowadzono zapis, że przestrzeń publiczną na obszarze planu stanowią: teren dróg ekspresowych KDS, teren zieleni izolacyjnej ZI, teren zieleni naturalnej ZNN. Nakazuje się kształtowanie przestrzeni publicznych dostępnych dla osób ze szczególnymi potrzebami, poprzez stosowanie zasad uniwersalnego projektowania.

W punkcie 1.5 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego

do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych. Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych.

W punkcie 9 niniejszej prognozy wskazano przewidywane oddziaływania wynikające z realizacji ustaleń projektu planu, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także środowisko. Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska, a w szczególności warunków użytkowników, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania, nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań i ustaleń zawartych w dokumencie.

W celu ograniczenia niekorzystnego potencjalnego wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się zwrócić uwagę na poniższe uwagi.:

- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.
- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych; odpady wytworzone podczas realizacji zabudowy w miarę możliwości należy zagospodarować we własnym zakresie, a w przypadku braku takiej możliwości przekazać je podmiotom posiadającym odpowiednie uregulowania prawne w zakresie gospodarki odpadami; w przypadku wytworzenia odpadów niebezpiecznych, należy zapewnić sposób ich bezpiecznego magazynowania dla środowiska oraz transport, który powinien odbywać się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 154); w przypadku konieczności magazynowania odpadów i materiałów budowlanych w miejscu realizacji zabudowy, należy zadbać o ich zabezpieczenie przed możliwością rozmoczenia (np. z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych) oraz przed możliwością spływu wymytych z nich substancji do środowiska gruntowo-wodnego, natomiast miejsca ich magazynowania wyznaczyć poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym; odpady których składowanie mogłoby przyczyniać się do zanieczyszczenia gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, powinny być składowane w szczelnych kontenerach budowlanych, zabezpieczonych przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych, odpady których składowanie nie będzie wiązać się z zanieczyszczeniem, powinny być również zabezpieczone przed oddziaływaniem atmosferycznym, jednak dopuszcza się ich składowanie poza szczelnymi kontenerami budowlanymi.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchniczej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjeta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Należy pamiętać, że w przypadku stwierdzenia występowania miejsc lęgowych, schronień i miejsc rozrodu zwierząt zastosowanie mają przepisy rozporządzenia

Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

- W przypadku konieczności likwidacji zbiorników wodnych zaleca się prace prowadzić pod nadzorem herpetologicznym mającym na celu ograniczenie wpływu ewentualnej zabudowy na lokalne populacje płazów. Odpowiednim terminem prac budowlanych w obrębie i w sąsiedztwie zbiorników wodnych jest okres
- od 1 listopada do 1 marca. W przypadku stwierdzenia wystąpienia płazów w zbiornikach wodnych i ich rozrodu zaleca się, aby osobniki wraz ze skrzekiem przenieść poza teren inwestycji do pobliskich zbiorników wodnych zasiedlonych przez płazy. Ponadto na etapie realizacji zabudowy wskazanym jest zabezpieczyć teren budowy przed przedostawaniem się drobnych zwierząt, w tym płazów poprzez wykonanie tymczasowego ogrodzenia wykonanego w miejscach przebiegu lokalnych szlaków wiodących w kierunku zbiorników wodnych. Ogrodzenia zaleca się wykonać przed okresem wiosennych migracji w celu uniemożliwienia płazom dostępu do zbiorników.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 234 ust. 1 ustawy prawo wodne właściciel gruntu o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności (art. 234 ust. 3 cytowanej ustawy).
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe płazów i ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym, a w przypadku płazów również z wyłączeniem okresów migracji. W przypadku prowadzenia prac budowlanych w sezonie lęgowym ptaków wskazanym jest, aby były prowadzone pod nadzorem ornitologicznym. W przypadku prowadzenie robót w sezonie lęgowym płazów oraz w okresach migracji wskazanym jest, aby były prowadzone pod nadzorem herpetologicznym.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.

Nie przewiduje się negatywnego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000, zabytki oraz dobra materialne. Planowane zagospodarowanie i zainwestowanie nie narusza przepisów ochrony przyrody i nie powoduje konfliktów z obszarami i obiektami prawnie chronionymi. Ustalenia planu nie naruszają podstawowych procesów

ekologicznych zapewniających ciągłość, trwanie i powiązanie ekosystemów. W związku z powyższym nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na obszary i obiekty podlegające ochronie prawnej.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie na zasoby przyrodnicze, w tym na obszary Natura 2000.

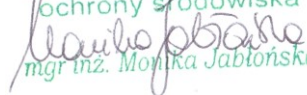
Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszary Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

Z uwagi na skalę opracowania, przewidywany sposób zagospodarowania terenów oraz położenie w odległości około 67 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

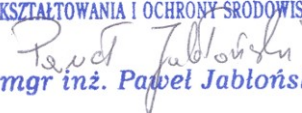
Specjalista w zakresie
ochrony środowiska

mgr inż. Monika Jabłońska

.....
podpis

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 247).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA

mgr inż. Paweł Jabłoński

.....
podpis